Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. ч. 55. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 10-го БЕРЕЗНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 10, 1977 No. 55. VOL. LXXXIV.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ПИШАЄТЬСЯ ТИМ, ЩО АМЕРИКА ПЕРЕБИРАЄ ПРОВІД В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ У СВІТІ

ОБОРОНА ЛЮДСЬКИХ ПРАВ БУЛА ЗНОВУ ОДНИМ З ГОЛОВНИХ ПРЕДМЕТІВ УВАГИ ПРЕЗИДЕНТА НА ПРЕСКОНФЕРЕНЦІЇ

Вашінгтон. — „Я пишаюся тим, що Америка перебирає провід в обороні людських прав в світі" — заявив президент Джіммі Картер під час його третьої з черги пресової конференції, яка відбулася тут в Білому Домі в середу, 9-го березня в год. 10-ій перед полуднем, отже в часі, як це число „Свободи" вже було готове до друку на пресі. Серйозність свого ставлення до людських прав та їх оборони в світі президент Картер підкреслив тим, що саме ці права, крім економічних проблем, він заторкнув уже в своїх коротких вступних заввагах. Замітне також те, що перше питання, яке кореспонденти поставили Президентові під час конференції, відносилися власне до людських прав та їх обороні. Президент згадав про заплановану на червень ц. р. міжнародну конференцію в Београді в справі виконання постанов Гельсінкських Домовлень і поінформував, що уряд ЗСА плянує з днем 18-го березня скасувати всі обмеження для подорожування американських громадян до В'єтнаму, Північної Кореї, Куби і Камбоджі та продовжувати заходи для нав'язання з тими країнами нормальних дипломатичних зв'язків. Президент Картер підкреслив, що трапляється не цілком вірна інтерпретація американського зацікавлення людськими правами, обмежуючи це зацікавлення до Совєтського Союзу та інших комуністичних країн, тоді як воно на ділі відноситься до кожної країни в світі, включно із самою Америкою.

Під час цієї конференції президент Картер, відповідаючи на запити кореспондентів, зайняв становище до цілого ряду найбільш актуальних справ і проблем американської внутрішньої і закордонної політики. Точніші інформації про цю конференцію будуть подані в черговому числі „Свободи".

Президент Джіммі Картер під час пресової конференції в Білому Домі.

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА ПЛЕНАРНІ НАРАДИ

Ню Йорк, Н.Й. (УККА). — В неділю, 6-го березня 1977 р., тут в год. 1-ій по полудні відбулися пленарні збори. Екзекутиви УККА в яких взяло участь 25 членів, а 5 оправдали свою відсутність. Збори відкрив президент УККА проф. Лев Е. Добрянський, а провадив ними проф. Богдан Гнатюк, заступник президента УККА.

Ред. Ігнат М. Білинський, секретар УККА, відчитав протокол з попереднього засідання Екзекутиви УККА, який після деяких доповнень був принятий Екзекутивою.

Звіти екзекутивних урядників

Першим з-поміж екзекутивних урядників звітував проф. Добрянський, який порушив такі справи:

Влаштування Шевченківського Центру у Вашингтоні; перебіг відзначення 22-го січня; нові резолюції в Конгресі в справі відновлення Українських Церков в Україні; його виступи перед американськими організаціями: 10-та конференція ВАКЛ-и в Тайвані, на якій вирішиться членство УККА в тій міжнародній організації; стипендії для кваліфікованих студентів в Джорджтавнському університеті; лист до президента Картера з подякою за його публічне та офіційне вставлення за політичними в'язнями в СССР; плянована конференція про не-російські народи та робітниче питання в СССР і червоному Китаї; співпраця з Комісією для стеження за виконанням Гельсінкських постанов в СССР; підготовка масового відзначення „Тижня Поневолених Націй" у Вашингтоні, та ін.

Адміністративний директор мгр Іван Базарко звітував про дальші заходи для відкриття Інформаційного Бюра УККА у Вашингтоні, які веде Екзекутива з головою Відділу УККА у Вашингтоні, інж. Юрієм Нестерчуком. Справа не тільки у винайменні відповідного приміщення, але також заангажуванні кваліфікованої людини для ведення цього бюра.

Фінансовий звіт

З черги п-і Уляна Дячук, касир УККА, склала обширний звіт про фінанси УККА. Збірка до УНФонду за 1976 р. була несподівано успішна та дала найбільшу суму, яку за час існування фонду зібрано, а саме $142,169.40. Збірка була несподівано успішною тому, що в деяких місцевостях були акції поодиноких людей, які змагали до того, щоб не складати Національного Датку з таких чи інших причин, а в перший мірі через незадоволення з 12-го Конгресу УККА. Зібрано індивідуальних пожертв на суму $121,698.40; від організацій вплинула

(Закінчення на стор. 5-ій)

16 дружин взяло участь у відбиванковому турнірі пластунів у Гобокені

(Р.С.) — У Третьому Відбиванковому Турнірі Уладу Старших Пластунів та Уладу Пластунів Сеніорів, що його влаштував курінь старших пластунів „Чорноморці" 27-го лютого 1977 в залі Інституту Технології в Гобокені, Н. Дж., перші місця та чаші, уфундовані Українським Народним Союзом, здобули: в конкуренції жінок дружина старших пластунок „Кожум'яки" з Пассейку, а в конкуренції чоловіків дружина Пласту з Нюарку. У фінальній зустрічі жінок дружина „Кожум'яки" перемогла дружину Пласту з Нюарку вислідом 8:15, 16:14 і 16:14, в результаті чого друге місце зайняла жіноча дружина Пласту з Пассейку. Третє місце здобули юначки з Пассейку, а четверте дружина куреня „Мавки" з Ню Йорку. В конкуренції жінок взяло участь 6 дружин.

У фінальній зустрічі чоловіків дружина Пласту з Нюарку перемогла дружину А „Чорноморців" з ра-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Три Округи УНС відбуватимуть свої наради в кінці цього тижня

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Організаційний відділ УНС інформує, що в кінці цього тижня три Округи Відділів УНСоюзу матимуть свої річні Загальні Збори, на яких приявні підсумовуватимуть дотеперішню працю, та, вибравши нову управу, застановлятимуться над плянами на майбутнє і вислухають інформацій головних урядовців. Збори відбудуться в таких місцевостях:

НЮАРК, Н. Дж. — Річні Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНС відбудуться тут в суботу, 12-го березня ц. р., о год. 6-ій вечора в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект евеню в Ірвінгтоні. Участь у Зборах повинні взяти секретарі та інші відділові урядовці, конвенційні делегати та зацікавлені члени Відділів 3, 14, 27, 37, 43, 65, 76, 133, 142, 152, 172, 214, 219, 234, 272, 306, 322, 340, 371, 413, 459, 490. Інформаційну доповідь виголосить на Зборах головний касир УНС мгр Уляна Дячук. У Зборах візьме участь також обласний організатор Василь Оріховський.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Окружний Комітет Відділів УНСоюзу матиме свої Загальні Збори в неділю, 13-го березня ц. р., о год. 2:30 по полудні в залі Українського Народного Дому — 500 Галлет вулиця в Бриджпорті, Конн. Крім звичайної програми нарад і вибору нової Управи Округи, присутні представники Відділів, конвенційні делегати і зацікавлені члени Відділів 12, 23, 52, 54, 59, 67, 68, 84, 101, 138, 207, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390 і 414 матимуть змогу послухати інформаційної доповіді заступниці головного предсідника пані Марії Душник.

АЛЛЕНТАВН, ПА. — Річні Загальні Збори Аллентавнської Округи відбудуться в неділю, 13-го березня ц. р., о год. 3-ій по полудні в залі української католицької церкви — 1357 Нюпорт евеню, Нортгемтон, Па. Участь у Зборах візьмуть представники Відділів, конвенційні делегати і зацікавлені члени Відділів з Аллентавну (147, 151), Нортгемтону (44, 318), Бетлегему (47, 288), Істон (137, 438), Бат (95), Орі... (124), Палмертон (369) і Рідінг (48).

Інформаційну доповідь виголосить головний організатор Степан Гавриш. Участь у Зборах візьме пані Анна Гарас, головна радна УНС.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ СХВАЛИЛА ПОДАТКОВИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ

Вашінгтон. — У вівторок, 8-го березня, Палата Репрезентантів 282-ма голосами проти 131-го схвалила з деякими змінами податковий законопроєкт Білого Дому, який має на меті стимулювання економіки країни і зменшити порівняльно високий рівень безробіття. До змін належить те, що конгресмени вирішили, що родини, річний прибуток яких виносить 30,000 долярів або більше, не одержуватимуть запропонованих президентом Картером 50-долярових податкових зворотів на кожного члена родини, як рівнож вирішили, що ці звороти будуть меншими вже для родин, приходи яких виносять 25,000 долярів. Натомість 50-долярові звороти тепер одержить більше родин ветеранів, родини, які одержують Суспільну допомогу („велфер") та вдови і сироти.

Конгресмени також відкинули пропозиції Президента щодо податкових кредитів для корпорацій, натомість схвалили свою власну версію, а саме, що за кожного нового робітника, прийнятого на працю даною фірмою, ця фірма одержить 1,680-доляровий податковий кредит, але жадне підприємство не може одержати більше ніж 40,000 долярів кредиту. Ця пропозиція має на меті зменшити рівень безробіття.

Податковий законопроєкт, який тепер піде до Сенату, де напевно будуть введені деякі зміни, містить пропозицію Білого Дому щодо змін відносно суми „стандартного податкового відтягнення", а саме, щоб відтепер всі могли відтягнути 3,000 долярів від прибутків, які підлягають оподаткуванню, а самітні 2,400 долярів, замість дотеперішніх різних сум, які починаються від 1,700 долярів і доходять до 2,800 долярів.

Законопроєкт рівнож пропонує зменшити податки родин, які належать до нижчої та середньої економічних кляс, а збільшити податки для багатших прошарків американського суспільства.

Картер візьме участь у вершинній конференції в Лондоні

Вашінгтон. — Білий Дім інформує, що президент Джіммі Картер плянує взяти участь у вершинній конференції представників 7-ох індустріяльних потуг світу, яка відбудеться 7-8 травня в Лондоні. Крім президента Картера, в конференції візьмуть участь лідери Канади, Західної Німеччини, Франції, Італії, Японії і Великобританії. Хоча головною темою конференції будуть економічні справи, між ними співпраця між індустріяльно розвиненими державами вільного світу та допомога недорозвиненим країнам, то теж будуть заторкнені й інші справи — інформує Джоді Повел, пресовий секретар Білого Дому. Це буде третя з черги вершинна конференція західних індустріяльних потуг; перша відбулася у Франції 1975-го, а друга в Пуерто-Ріко 1976-го року. Повелл сказав, що після закінчення економічної конференції президент Картер може залишитися на деякий час в Лондоні, щоб зустрітися з міністрами закордонних справ держав Північно-Атлантійського Союзу (НАТО), які там відбуватимуть свою нараду. Президент в той час також правдоподібно зустрінеться із сирійським президентом Гафезом аль-Ассадом.

Еспанія викидає совєтського „дипломата"

Мадрід. — Уряд Еспанії повідомив Москву, що її „дипломат" Юрій Півоваров, член совєтської торговельної місії, займається недозволеною і суперечною з його функцією діяльністю, тому уряд Еспанії бажає, щоб він негайно покинув країну. Щоденник „Діяріо" інформував раніше, що Ю. Півоваров є агентом КГБ, завданням якого є збирати інформації про тяжку індустрію в Еспанії. Як відомо, дипломатичні відносини між Москвою і Мадридом були відновлені формально 9-го лютого, але Москва ще й досі не призначила свого амбасадора до Еспанії.

52 конгресмени ЗСА висловили Брежнєву своє „велике стурбовання" арештами дисидентів в Москві і Києві

Вашінгтон. — 52 американські законодавці звернулись листовно до совєтського амбасадора Анатолія Добриніна з вимогою, щоб він передав Леонідові Брежнєву їхнє „глибоке стурбовання недавніми арештами Олександра Гінзбурга і Юрія Орлова в Москві та Миколи Руденка і Олекси Тихого в Києві".

Лист до Брежнєва, датований 23-го лютого, заініціювали конгресмени Крістофер Дадд з Коннектікат, Едвард Кач з Ню Йорку і Міллісент Фенвік з Ню Джерзі. До них долучились 49 інших членів Палати Репрезентантів з обох політичних партій, в тому й голова Спеціяльної комісії слідкування за порушеннями Гельсінкських угод, конгресмен Данте Фассел.

В листі сказано, що підписані уважають останні арешти в СССР викликом для теперішнього уряду ЗСА і в світлі цього підписані заявляють, що Конгрес ЗСА противиться ігноруванню Совєтським Союзом Гельсінкських угод", і що „ми всеціло будемо обстоювати наше відновлене зобов'язання прилержуватися всіх постанов про людські права, які наші держави підписали в 1975-му році".

Конгресмени згори дякують амбасадорові Добриніні за передання їхнього „невідкличного становища" Л. Брежнєву.

Румунія не потребує більше закордонної допомоги

Букарешт. — Уряд Румунії повідомив у вівторок, 8-го березня ц. р., закордонні амбасади, країни яких пересилали від дня землетрусу різнородну допомогу для потерпілого населення, що Румунія не потребуватиме більше допомоги. Це звернення румунського уряду, получене з подякою за міжнародну допомогу і солідарність, виявлює, що доставлені харчі, медикаменти, накривала і багато інших речей вистачать на певний час. У повідомленні називано також країни, які в перших днях землетрусу поспішили з допомогою Румунії. Ними були: З'єднані Стейти Америки, Болгарія, Югославія, Італія, Західня Німеччина й інші. Між названими немає Совєтського Союзу, який ніби то сам потерпів від цього землетрясення. У вислідї засідання Центрального Комітету Компартії в Румунії далі існуватиме стан поготівля аж до часу привернення нормального життя в столиці. ЦК закликає також усіх партійних активістів зголошуватись до відбудови столиці і країни. Покищо військові сапери і цивільні робітники продовжують розшуки за жертвами землетрусу, сподіваючись, що багато трупів лежить ще під недоступними руїнами.

У вівторок, 8-го березня ц. р. відбулись зворушливі похорони багатьох осіб, в тому числі похорон відомого в Румунії письменника Александру Івасюка, який був забитий цеглою. Багато харитативних організацій в ЗСА, як також американці румунського походження створили спеціяльні допомогові фонди для допомоги жертвам землетрусу в Румунії.

Довга зима і морози в СССР могли пошкодити озимині

Вашінгтон. — Сільськогосподарський департамент інформує, що великі морози і довга зима в СССР знищили бодай одну п'яту частину зимових посівів зерна і тому треба передбачати втрати, хоч не є виключеним, що совєтським господарникам пощастить вдержати висоту збору, за заплянованій висоті 213,3 мільйонів метричних тон в 1977 р. (одна метрична тона має 2.205 фунтів). Флечер Поп, речник департаменту заявив, що ще зарано твердити, який буде збір зерна в Совєтському Союзі в цьому році, але він згідний, що 213,3 мільйони метричних тонн є реалістичною цифрою, якщо включити сюди весняні посіви. Минулого року в СССР зібрано рекордову кількість зерна 223,8 мільйонів тонн, але рік раніше, а 1975 р., там зібрано тільки 140 мільйонів тонн. Ф. Поп заявив в інтерв'ю з кореспондентом АП, що, на його думку, СССР втратить 20 відсотків посівів. Нормальна втрата, в залежності від зими, коливається між 10 і 15 відсотків.

ДИСИДЕНТИ НАСТУПАЮТЬ НА ВСІХ ФРОНТАХ — ІНФОРМУЄ ФРАНЦУЗЬКА ПРЕСА

Париж. Місцевий тижневик „Українське Слово" у виданні з 6-го березня інформує:

Великі наголовки французьких газет зводяться до підсумку, що його подаємо в наголовку цієї сторінки: „Дисиденти наступають на всіх фронтах". Цей наголовок можна запідозріти в надмірному оптимізмі: хіба бо переслідувані справді мають змогу наступати? Чи тільки вони, в силу об'єктивних умовин, змушені неносимими обставинами, щораз ширше зважуються на оборону своїх людських та національних прав?

Відповідь лежить десь посередині. Але поза всяким сумнівом, що пригнічення нелюдськими режимами урвався терпець. Поневолювачі ще вірять у силу насилля і маємо вістки, що в Східній Німеччині останніми днями проведено понад 100 арештів. Арешти проходять далі в Чехо-Словаччині. Московська преса дуже голосно заявляє, що дисиденти не представляють собою нічого, хіба жменьку збаламучених, а то й просто — агентів закордонних чинників (в першу чергу — американських), які намагаються зірвати відпруження та повернутись до „холодної війни".

Такою установкою, Москва намагається викликати розходження на Заході між прихильниками й противниками „розрядки", або кажучи чужим словом — детанту. При цьому розраховує вона на зацікавлених матеріяльно, на тих, що торгують із СССР і на цій торгівлі добре заробляють. Москва розраховує, що ці грубі бізнесмени змусять уряди їхніх держав, а в першу чергу през. Картера, залишити мрії про внесення елементу моралі в політику.

Підтримує цю пропозицію Жак Мадоль („Ле Монд" з 26 лютого 1977 р.) який каже, що політика през. Картера — наскрізь наївна, прямий вислід „американського ідеалізму"... Бо — мовляв — що буде, коли СССР розвалиться? Постане такий хаос, що загрожуватиме всьому Заходові... тож „хай кожен пасе свої корови сам..."

Але вперше в історії останнього пів століття підноситься і відважні голоси. Р. Арон каже, що СССР потребує торгівлі з Заходом не менше, як Захід із СССР. І коли б усі західні держави зайняли однакове становище не було б риску втратити клієнта.

Щораз голосніше бренять голоси про те, що розглядання прав людини в СССР не є „вмішування у внутрішні справи". Бо ж ось Брежнєв підписав спільну заяву з Маршє (шефом французької компартії), напередодні відвідин през. Помпіду в Москві, в якій була мова про запереченя західніх устроїв, включно з французьким.

Та й саму справу поділу Заходу (А. Амальрик говорив про те, що Москва хоче з Президента Франції зробити Троянського коня), не слід брати надто серйозно. І на Сході нема повної одностайності. Ось Румунія після дуже голосних погроз своїм контестантам, почала переговори з їхніми представниками. Болгарська преса містить статтю совєтського теоретика, який запевняє, що Кремль не вимагає від сателітів абсолютного наслідування СССР в „побудові соціялізму", а готов признати їхній стиль, їхній власний шлях до цієї „високої мети".

І сьогодні питання стоїть у дуже виразній площині: чи Захід капітулюватиме, чи матиме відвагу на власну поставу?

Голова одного з французьких синдикатів, Бержерон, заявив, що кожен із контестантів представляє велику проблему, а не лише себе особисто. Коли б за цим представником французького робітництва пішли відповідальні за „державну рацію", вони б підкреслили справді рацію своєї нації та держави. Бо, як казав Л. Плющ, поступатися перед Москвою не йти до нового Мюнхену та чергової війни" інформує „Українське Слово".

НІМЦІ ДЕМОНСТРУВАЛИ НА ЧЕРВОНІЙ ПЛОЩІ В МОСКВІ, ДОМАГАЮТЬСЯ ВИЇЗДУ

Москва. — У вівторок, 8-го березня ц.р. група з 10 німців протестувала тут на Червоній Площі, домагаючись дозволу на виїзд на Захід. Розвинувши полотно з написом: „Ми домагаємося вільного виїзду", демонстранти, користаючи з Дня Жінки в СССР, тобто офіційного державного свята і відносно великої кількости осіб на Червоній Площі, зуміли зорганізуватись в групу біля катедри св. Василя і заки на цивільно одягнені агенти КГБ, які у великій кількості постійно перебувають в тій частині міста, зорієнтувались, група зуміла розвинути транспарент і пройти з ним кільканадцять ярдів. Побачивши демонстрантів, цивільні поліцисти накинулись на групу, силою відібрали полотняний транспарент і всіх учасників групи придержали. Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Дейвід Шіплер — інформує, що це перша демонстрація того роду, яка відбулася на Червоній Площі від 1968 р., коли група дисидентів протестувала проти совєтської інвазії на Чехо-Словаччину. Від того часу агенти КГБ, які слідять постійно за дисидентами, не допускали до жадного вияву протесту у тому місці. Він також твердить, що у звичайному дні така демонстрація була б неможливою з огляду на велику кількість умундурованих і цивільних поліцистів, які постійно перебувають на Червоній Площі. В часі сутолоки між демонстрантами і поліцією зібралась була велика товпа народу, з якою рівнож не могли дати собі ради поліцисти. Одному з демонстрантів вдалося вирвати плякат і піднести його знову вгору і товпа почала читати напис вголос: „Ми домагаємося свободи..." „О, як жахливо!" — викрикнула одна жінка. Інша заявила: „Це мусять бути жиди, ми чули про ці справи в Голосі", мавши очевидно на увазі передачі „Голосу Америки".

Вкінці на місце випадку з'явилась поліційні підкріплення і поліційні авта, до яких посадили арештованих німців, які, як опісля виявилося, вже від кількох тижнів перебували в Москві, шукаючи легальних можливостей одержати дозвіл на виїзд за кордон.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montbomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Картерів підхід

Від самого початку своєї президентури Джіммі Картер поводиться цілком інакше, ніж його попередники: він на кожному кроці старається показати, що пост президента ЗСА — це не щось дуже віддалене від пересічного громадянина, але навпаки, до якого всі повинні мати якнайвільніший доступ. Починаючи з того, що зразу після інавгурації він вирішив іти пішки до Білого Дому, вітаючись по дорозі з великою кількістю людей, замість їхати автомобілем, як це водилося досі, мало на меті вказати, що Президент не хоче бути ізольований від народу, а бажає мати з ним якнайтісніший контакт. Коли президент Двайт Д.Айзенгавер виступав в ролі батька-протектора, а президент Ричард Ніксон не зумів, хоча і старався, створити атмосфери приязни з народом, то президент Картер робить все можливе, щоб доказати, що він зацікавлений всіма проблемами народу, бо він вийшов з того народу і є його другом. Його ,,гутірка при ватрані'', передавана на телебаченні та по радіо на початку лютого, а ще більше те, що минулої суботи він протягом двох годин відповідав на телефонічні запити звичайних громадян — це дальші докази ,,нового Картерового підходу до президентури'', як це окреслюють коментатори.

Треба признати, що цей ,,Картерів підхід'' до посту президента робить дуже приємне враження на пересічного громадянина ЗСА. Громадянин відчуває, що хтось цікавиться його проблемами, навіть особистими, і старається допомогти. Це можна було зокрема запримітити по передаваних по радіо розмовах телефоном минулої суботи, коли до Джіммі Картера аж ніяк не можна було застосувати давньої приказки, що ,,Бог високо, а цар далеко''. Президент дійсно старався якнайбільш вичерпно відповідати на всі запити, без уваги на прихильний чи не прихильний ,,тон'' тих, що ставили йому запити.

Проте, в цьому ,,Картеровому підході'' криється теж і деяка небезпека. Відповідаючи в суботу на питання в справі високих податків, всозростаючих медичних коштів, безробіття, енергетичної проблеми тощо, Президент мимовільно міг створити серед запитувачів і слухачів помилкове враження, що він самочинно може розв'язати більшість із цих проблем та що тепер у Вашінгтоні заіснувала цілком інша система полагодження різних справ. Таке розуміння способу діяльности уряду ЗСА цілком ілюзійне — хоча, як вказують коментатори, щораз більш поширене — бо не бере до уваги факту, що крім Президента у Вашінгтоні ще існує скомплікована бюрократична система виконавчої частини уряду, а теж не можна забувати, що пропозиції Президента мусять здобути підтримку Конгресу, як також можуть бути відкинені Найвищим Судом ЗСА як неконституційні: В додатку, різні події, чи то в Америці чи в світі, можуть цілком змінити ситуацію і не дозволити не то на розв'язку даної проблеми, але навіть на розгляд її.

Совєтські ,,зразки" в Африці

Новопосталі, після Другої світової війни й пізніше, африканські країни залюбки, часто з ,,допомогою'' Москви та інших комуністичних країн, вводять в себе політичну систему ,,народної демократії'' з усіма її наслідками — тоталітарним режимом, репресіями супроти інакомислячих, вбивствами політичних противників, забавою у ,,мілітарну силу'', ,,маршалами'' (як в Уганді), експлуатацією робітників і селян, винищуванням племен (як в Мозамбіку), ліквідацією приватної власности і масовим ув'язнюванням населення (як в Анголі) та навіть організуванням на совєтський взірець вдосконалених концтаборів. Все це робиться — знову ж таки за відомим зразком — в ,,імені народу'', але ,,народом'' уважаються тільки кліки, які піддержують нових диктаторів і їхні експерименти, а всі інші, як ,,вороги народу'' повинні бути знищені або ізольовані залізними ґратами чи дротяними огорожами.

Події, які тепер відбуваються в Мозамбіку, що бажав би стати ,,справжнім зразком соціялістичної демократії'' на африканському континенті, очевидно, на подобіє Совєтського Союзу, вказують, що кремлівські верховоди продовжують вести пенетраційні заходи в Африці, бо цей терен Москва вважає найбільш придатним для популяризації совєтської системи, яку вони називають ,,соціялістичним моделем демократії'' з огляду на щенедавну приналежність цього континенту до колоніяльної системи і до певної міри вороже наставлення тамошнього населення до західніх держав, які хоч і добровільно в більшості віддали Африку автохтонам, всеодно залишились колонізаторами. Знаючи з практики, що ,,соціялістичний модель" може втриматися тільки в атмосфері диктатури, Москва, з допомогою місцевих спомагачів, намагається обмотати Мозамбік та інші країни Африки сіткою агентів, які під видом ,,військових'' і ,,економічних'' дорадників, приготовляють ґрунт для встановлення диктаторських систем. Типову совєтську інфільтраційну діяльність можна в Африці побачити, як кажуть, ,,голим оком'', якщо хтось хоче до неї приглядатися так, як свого часу до неї приглянувся президент Югославії Тіто і єгипетський президент Анвар ель Садат, який обмежив спершу число ,,совєтських дорадників'' до мінімуму, щоб опісля позбутися їх усіх, захороняючи таким способом країну від руїни.

Треба надіятися, що дуже чутливі на свою молоду самостійність африканські народи, яким совєтська допомога видається сьогодні дуже корисною, вчасно пізнають загрозу і припинять, як це зробили інші, совєтські пенетраційні заходи, рятуючись від нещасть, що їх несе народам Африки комунізм та проповідувана ними ,,диктатура пролетаріяту''.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

М. Платковський

ЕВРОПЕЙСЬКІ ПАРТНЕРИ КАРТЕРА І СПРАВА ДИСИДЕНТІВ

Мюнхен. — Пройшло ще дуже мало часу від перебрання влади в ЗСА президентом Картером. Він ще, властиво, не мав спроможности себе виявити. Проте, вже своїми першими потягненнями як у внутрішній, так і зовнішній політиці та покликанням на чільні державні становища нових і цікавих особистостей — президент Картер привернув до себе увагу світу. Чуються голоси, що Картер, а тим самим і ЗСА, мають шанси виконувати додатньо те завдання, яке їм припадає: забезпечити ефективність проводу у західньому світі.

Що дасть із себе сам Президент із своїми дорадниками та на що будуть спроможні політика, господарство і мілітарний потенціял ЗСА — це справа майбутнього. Та вже на самому початку дають себе знати труднощі, які не залежать ні від самого Картера, ні від держави, на чолі якої він стоїть. ЗСА — які могутні вони не були б — не можуть обійтися без своїх союзників, себто держав західнього світу, в першу чергу Західньої Европи з додатком Японії. Те саме стосується також партнерів ЗСА: особливо Західня Европа не може обійтися без всебічної підтримки свого американського союзника, щоб не сказати навіть протектора.

Що можна спостерігати в західньоевропейських державах? Насамперед їх незгоду між собою: не дивлячись на нібито вже схвалене відбуття виборів до европейського парляменту в 1978 році,згоди поміж европейськими державами в багатьох ділянках ще далеко немає.

Далі треба згадати про якесь недовір'я деяких держав західньої Европи у відношенні до ЗСА, якесь заздрісне зберігання своїх прерогатив щодо устійнювання засад міжнародної політики, хоч ясно, що кожна на власну руку і без узгіднення з Америкою ці держави — в обличчі стійкости комуністичного бльоку — нічого вдіяти не можуть і жадної незалежної політики провадити не можуть.

І врешті — а це, певно, найголовніше — вдаряє в очі брак стабільности і слабість, що саме під цю пору панують либонь в усіх державах Західньої Европи. З ким може говорити і домовлятися Картер, щоб бути певним, що домовлення будуть дотримані?

В Італії, крім затяжної господарської кризи, уряд християнських демократів є зданий на толерування його комуністами. Ніхто не знає, що буде завтра: чи християнські демократи знайдуть спільну мову з соціялістами і вийдуть таким чином з примусової опіки комуністів, чи, навпаки, соціялісти і комуністи остаточно домовляться між собою і зміцніють настільки, що створять уряд ,,народного фронту''. Тоді покажеться, як італійські комуністи дотримуватимуться своєї нової лінії, яка запровадила їх до групи т.зв. ,,еврокомуністів'' (разом з французькими і еспанськими комуністами) і яка має нібито означати їх позірну незалежність від Москви.

Подібна ж ситуація є у Франції. Союз поміж ,,голістами'' і незалежними демократами французького президента Жіскара — цілковито захитаний. Це дає шанси французькій лівиці (комуністи, соціялісти і ліві радикали) прийти до влади при наступних парляментських виборах. Тоді виявиться наскільки французькі комуністи є вірні тій політичній лінії, яку тепер називають ,,еврокомунізмом''. Отже, президент Жіскар, який і так (мабуть ,,по інерції'' з часів де Голля) робить труднощі і американським і західньоевропейським союзникам — є дуже ненадійним партнером: як він може брати на себе далекойдучі зобов'язання, якщо не знає, що на нього чекає в недалекому майбутньому?

Англія бореться з економічною кризою. Невідомо чи лейбуристи залишаться при владі, чи на їх місце прийдуть в наступних виборах консерватисти. Але і в самій лейбуристській партії йде боротьба поміж її правим і лівим крилом.

В Західній Німеччині має невеличку парляментарну більшість соціялістично-ліберальна коаліція, яка творить уряд. Але поміж соціялістами і лібералами виникає щораз то більше непорозумінь. На розпад сучасної урядової коаліції чигає християнсько-демократична опозиція, але вона має мало шансів перебрати уряд у свої руки і запевнити стабільність внутрішніх відносин у державі.

Про Еспанію і Португалію, які переживають ,,муки'' демократизації своїх режимів, немає що й говорити: вони не являють собою сили, яка могла б заважити в міжнародній політиці. Греція і Туреччина теж не виказують стабільности. Інші держави Західньої Европи — занадто малі, щоб могти вплинути на витворену ситуацію.

З цього питання: на кого може рахувати президент Картер із своїх західньо-европейських партнерів, якщо вони переживають внутрішні кризи, а про деяких з них говорять, що вони знаходяться малощо не напередодні громадянської війни (Італія, Еспанія, Франція)?! І якщо президент Картер має справді

(Закінчення на стор. 6-ій)

Петро Голубенко

ШЕВЧЕНКО І СУЧАСНІСТЬ

II

Ім'я Шевченка нерозривно пов'язане з українським національно-визвольним рухом. Для свого часу, як відзначив Франко, поява творів Шевченка була ,,революційним переворотом в поезії'' і не тільки визначила дальші шляхи української літератури, а й становила ,,цілу епоху в історії духовного розвитку українського народу'' та в історії української політичної думки. Своєю творчістю Поет ідейно підготовив появу українського громадського і політичного руху та виникнення політичних організацій. Уже за свого життя Шевченко став прапором боротьби за національні права і свободу українського народу.

Перший невеликий збірник поезії Шевченка під назвою ,,Кобзар'' вийшов навесні 1840 року і вже через п'ять років виникло Кирило-Методіївське братство, складене з прихильників Шевченка і до якого він сам належав. І не випадково в пізнішах часах виникла організація під назвою ,,Братство Тарасівців''.

Українська національна революція проходила під прапором Шевченка, з ,,його духа печаттю''. Як висловився поет нового часу, ,,пісні-вогні пожаром стали''. Шевченко був тим, ,,ким зайнялось і запалало''. (Є.Маланюк) Революцію творили ,,тарасові серця''. ,,Заповіт'' Поета в роки революції став національним гимном і програмою боротьби цілого українського народу, який встав, щоб кайдани порвати. Пригадуються вірші раннього Тичини:

...І суне військо лавою
Від білих тихих брам.
Із ,,Заповітом'',
,,Славою''
Весь Київ наче храм.

В нім скапала кров часові,
Кров мучнів без кінця...
І в нім горять тарасові
Вкраїнські серця.

У цих словах поета геніяльно схоплено панівний настрій і патос української революції 1917-1920-их років.

Після поразки Української Народної Республіки новий окупаційний режим не відважувався і не міг заборонити твори Шевченка і вшанування його пам'яти, так само, як мусів погодитися на право українського народу мати свою державу, закріпляючи таким способом свою владу в Україні. Але державність України перетворено на фікцію, так само, як і Шевченка перемальовано для потреб пануючого режиму. Боротьба за Шевченка, яка має свою довгу історію, в совєтській дійсності насправді виявилася боротьбою з Шевченком; викривленням і фальсифікацією його дійсного духовного образу.

На цьому історичному тлі виникає питання: а в якому відношенні є новий український рух нашого часу до ідейної спадщини Шевченка? Маю на увазі рух ,,шестидесятників'', який виявився переважно в поезії і в літературній критиці, який потім набрав громадського руху, в самочинній організації літературних вечорів, в утворенні політичних організацій і в політичних протестах та демонстраціях біля пам'ятника Шевченка у Києві.

Присутність Шевченка у боротьбі нового українського покоління за людські і національні права українського народу найперше виявилася в поезії ,,шестидесятників''. Це висловив Василь Стус такими поетичними рядками: ,,Тарасові провісні птиці — слова шугають над Дніпром''. Але справа, звичайно, не в цих словесних ствердженнях і деклярaціях вірности Тарасові — справа в самому новому дусі цієї поезії і в поставі та відношенні до совєтської дійсности в Україні. Як знаємо, поет Василь Стус пішов шляхом Шевченка не лише в поезії і за це карається тепер, поділяючи його долю на засланні. Інший поет з цієї ж нової генерації послідовників Шевченка ствердив:

,,Чи я один? Ішли мільйони нас
На Кос-Арал, за Соловецькі стіни.
Священним ім'ям сина України
Ввійшов у світ і наш малий Тарас.

В сучасній молодій поезії знаходимо і таке ствердження перемности і зв'язку з Шевченком:

Серце б'ється Тарасовим серцем,
Думи родяться з його дум...

Таких деклярацій і заяв можна назбирати багато, але головне не в цьому, а в ідейному змісті і в характері цієї поезії: у ній залунав Шевченків біль і тривога за долю свого народу, протест і гнів на ворогів та їх прислужників.

На допомогу тарасовим серцям у поезії прийшли літературні критики і публіцисти: Іван Дзюба, Євген Сверстюк, Вячеслав Чорновіл, Валентин Мороз. Для всіх названих є характерним культ Шевченка і звернення до його літературної спадщини у висвітленні проблем нашого часу. Прямий підхід до цих проблем в підрадянській дійсності є надто трудним, ризикованим або й зовсім неможливий і тому літературна критика і публіцистика на матеріялі поета

(Закінчення на стор. 6-ій)

СОВЄТСЬКІ БУХЕНВАЛЬДИ

(3)

2 лютого прибув сюди директор з якогось радгоспу ,,Коломинського'' з села Гліви, кажуть, віддаленого 42 км. звідси. Він говорив зі мною. Йому сказали, що я електрик, він втішився і рішив подивитися на мене і побалакати. Та побачивши в якому я стані, його радість згасла, бо ж я не можу лазити по стовпах. Який з мене тепер електрик? Але він сказав, що підшукає мені роботу в майстерні слюсарем, або кочегаром. Я сказав йому, що якщо треба підносити якісь тягарі, або працювати лопатою, я не можу. Він відповів, що сам бачить, та обіцяв потелефонувати ще вчора, або сьогодні і сказати чи возьме мене. Котельню там опалюють оливою, треба влучати помпи, слідкувати за котлами, переливати оливу (солярку). Я сказав, що це робити я зможу. З тим він від'їхав. Я навідувався сьогодні до міліції. Комендант сказав, що їде туди з якоюсь делегацією, то сам розвідає.

Ось такі покищо у мене веселі справи!

Друже Іване, пригадую ще раз які мені потрібні ліки. Може Ви забули їх назви, або у Вас забрали всі папери, подібно як у мене (при звільненні). Так ось: 1. Каноміцин, 2. Мономіцин, 3.Пантокрин — це все в ампулах. Також вітаміни: B-6, B-12, B-15 та, цей новий препарат — протитуберкульозну вакцину — винахід французької медицини ,,ВЦЖ''. А може знаєте ще якісь добрі ліки - розпитайте в лікарів. Було б добре поговорити про це з добрим спеціялістом фтізіятром. Що можна зробити у мойому випадку, щоб стримати процес деформації суглобів? Щоб бодай трохи стримати процес деформації на якийсь час.

Діягноза: деформуючий остео-артрит, застарілий, запущений. Подаю це, бо Ви мене просили про це... Може можна щось зробити, щоб вирвати мене звідси — зі зіслання — зогляду на критично-поганий стан мого здоров'я.

Мені необхідне серйозне лікування і зміна клімату. А може Ви знаєте когось, хто міг би занятися моєю справою? Тут потрібні добрий адвокат і лікар, які могли б приїхати сюди, оглянути мене, подивитися на рентгени в лікарні. Якщо б це можна було зробити, то на підставі медичних даних, може вдалося б звернутися куди треба, щоб відмінили мені заслання на підставі критичного стану мого здоров'я. Подумайте про це. Добре?

Якщо будете посилати лікарства, то будьте такі ласкаві пришліть мені машинку до голення, помазок і з дві пачки жилєток, бо не маю чим поголитися, а машинок тут немає. А може, якийсь светер? З табору я маю все старе і подерте, нового мені нічого не дали. Сердяков сказав — переодягаємо тих, які виходять на волю, а тобі де возьму!...

А як Ваші справи? Бажаю всього найкращого. Вітайте всіх. Тисну Вашу руку.

Володимир

16 лютого 1976

Дорогий Друже Іване!

Покищо немає у мене нічого нового. Все по-старому, як й було тоді, коли я Вам писав першого листа. І [illegible] продовжую сидіти в [illegible]телі, в загальній кімнаті — стадом - і нічого певного немає. Ніяк не можуть мене тут влаштувати. Таким чином постійної адреси не маю і не працюю, бо ж який з мене робітник? Самі це добре знаєте!

...Був тут директор із якогось радгоспу, він сказав, що подумає, може зможе щось найти для мене...Поїхав і обіцяв за два дні подзвонити та сказати. Але тут якраз їздила якась делегація з Томська і йому було не до мене. Як було потім — не знаю.

Після цього 9 лютого мені дали спрямування до іншого радгоспу ім. Тельмана в село Баргатерце, 30 км. від Подгорного. Посадили в авто і завезли мене туди, щоб позбутися. З райвоєнкомату дали доручення тому директорові (на прізвище Барон), щоб забезпечив мене працею і квартирою та повідомив райвоєнкомат про моє влаштування на працю і мою поведінку. А про стан мого здоров'я йому не сказали, тільки запитали: Чи потрібний йому спеціяліст електрик?'', а він відповів, що потрібний!

Як приїхали в цей радгосп, його якраз не було, був в районі; приїхав щойно після обіду. Як подивився на мене і поговорив зі мною, то відразу їм подзвонив: ,,Кого ви мені прислали, ви мене обманули! Чоловік ледве дихає, а в мене треба працювати! Його треба лікувати! Я даю авто і відправляю його вам назад, робіть з ним що хочете. Лікуйте, чи влаштовуйте, мені такий не потрібний!''

І в п'ятій годині я приїхав назад до Подгорного. Віддав комендантові папери, а він каже: ,,Що ж йди знову до готелю і, займай місце, а я знову піду до начальника райвоєнкомату, хай думає''. І ось думають до цього часу. Немає ще жодних результатів.

А як приносив гроші (прислані другом — М.Л.) то, між іншим запитав: ,,Як ти, Володимире, дивишся на те, щоб, може, тебе тимчасово післати в лікарню? Заки там щось вирішать, бо ми вже звернулися до управління (може бути в Томську), і

(Закінчення на стор. 5-ій)

Д-р Богдан Дзерович

ДО ПИТАННЯ ПРАВНОЇ ТЯГЛОСТИ І ПЕРЕЄМНОСТИ УКРАЇНСЬКИХ ДЕРЖАВ

(1)

В ,,Енциклопедії Українознавства'', в томі 4-ім, на сторінках 1571-1573, надрукована стаття проф. Василя Маркуся і проф. Богдана Галайчука про міжнародно-правний статус України.

У кінцевім уступі тієї статті автори приходять до такого висновку:,,Не зважаючи на зміну урядів і режимів на Україні, з 1917 року правно існує тяглість (континуітет) та переємність (сукцесія) українських держав(УНР — Укр.Держава — УНР — УССР, задокументована в різних конституційних і міжнародних і міжнародно-правних актах''.

Товариство Українських Правників у Америці (ЗСА), діючи через Редакційну Колегію у складі голови д-ра Богдана Дзеровича та членів д-ра Івана Новосівського, д-ра Ярослава Падоха, д-ра Володимира Савчака і д-ра Олександра Соколишина, провело опитування членів товариства в справі згаданої тези. У висліді того опиту на 126 членів, що взяли участь, тільки 7 членів(5.56 відсотків) висловилося за тезою Енциклопедії, 115 (91.27 відсотків) проти цієї тези, а 4 (3.17 відсотків) не зайняло становища у цій справі. Названа Редакційна Колегія, по вислуханні оцінок, думок і зауваг українських правників, без сумніву компетентних у даним питанні, в тому декотрих із них свідків і учасників тих подій, а саме проф. Миколи Чубатого, проф. Лева Окіншевича, проф. Олександра Марітчака, проф. Якова Зозулі, проф. Юрія Фединського, проф. Матвія Стахова, проф. Юрія Старосольського, проф. Богдана Цюцюри, д-ра Дениса Квітковського і Дмитра Левчука, - прийшли у цім питанні до відмінного кінцевого висновку з наступних мотивів:

У науці державного права устійнилася засада, що для заіснування держави необхідним третім елементом, побіч території і населення, є влада котра, щоб бути леґальною(тобто відповідати вимогам державного права), мусить заволодіти територією і населенням в наслідок концентрації політичної динаміки місцевого населення. Немає сумніву, що УССР того елементу бракує.

Всі совєтські уряди в Україні були творені і ліквідовані Москвою. Створений у грудні 1917 року з наказу Леніна перший уряд для України сам зліквідувався у квітні 1918 року, перезвавши сам себе на ,,Бюро для керівництва повстанською боротьбою''. Про нього писав совєтський журнал ,,Літопись Революції'' у числі з 1920 року так: ,,Це був уряд без армії, території і народу''.

Другий уряд створений у Суджі, коло Курська, 28 листопада 1918 року. Він перенісся в Україну 3-го січня 1919 року. Цей уряд складався з 13 росіян і 6 українців. Його головою призначено Пятакова. Життєписи, соціяльне походження тощо тих українців перевірював сам Ленін і затверджував їх, якщо вони були за злиттям України з Росією. Уряд цей зліквідовано, за директивою РКП(б(з підписом Леніна, 13 серпня 1919 р., закрито всі комісаріяти України, крім військового, шляхів і харчування, які досі виконували владу не як уряд України, а як адміністраційні органи совєтської Росії. [1]

Дня 11 грудня 1919 року, з доручення РКП(б), владу в Україні перебрав ,,Всеукраїнський Військовий Революційний Комітет'' (Ревком), покликаний Москвою. Він урядував до 19 лютого 1920 року, коли владу перебрав ЦВК і Совєт Народних Комісарів України, зформований ще восени 1919 року.

Ці уряди стояли під керівництвом вже тоді існуючого московського центру, і від початку свого існування стосували видавані тим центром нормативні акти. Вони були контрольовані спеціяльно висланими Москвою в Україну надзвичайними комісарами. Для ,,району'' України був призначений Серго Орджонікідзе, а для боротьби з так званою контрреволюцією — командант російських збройних сил в Україні Антонов-Овсєєнко. [2]

Ні одного з тих урядів не визнала жадна інша держава, а якої ваги надавала тим урядам сама Москва, видно з того, що РСФСР сама у тому самому часі формально тричі визнала Українську Народну Республіку, а саме:

1) У відомій ультимативній ноті з 17 грудня 1917р. 3).

2) В часі переговорів з центральними державами в Бересті (січень 1918р.) та в складеному в дні 3 березня 1918р. між РСФСР і центральними державами мирному договорі [4]

3) В договорі про перемир'я між РСФСР і Українською Державою, заключеним у Києві 12 червня 1918року. [5]

На цю аномалію звертає увагу, між ін., проф. Саллівант, пишучи: ,,Отже, російські большевики опинились в аномальній ситуації, визнаючи, хочби не формально, два уряди: совєтський, створений росіянами, і перебуваючий на еміграції (в Росії), з обмеженими впливами на Україні, та національний уряд — Директорію, з осідком, який мав підтримку селян і інших груп [6]

Ці уряди творено тільки для протиставлення їх леґальному урядові УНР. Їх ефективність спиралася виключно на чужій окупаційній армії, а тому в дійсності вони були тільки органами колоніяльної адміністрації.

Та сама ситуація існувала впродовж 1919—1922 року — до введення федерації, себто до 30 грудня 1922р., з тим, що об'єднання УССР з Росією було більше юридично оформлене. В тому періоді ішли змагання здійснити об'єднання УССР з РСФСР ніби законним шляхом.

(Продовження буде)

1) В. Ленін, Воєнне листування (1917-1920), Москва, 1957, ст. 187.
2) ,,Твори" В. Леніна, 4-те видання, т. 35, стор. 267.
3) Д. Дорошенко, Історія України, 1917-1923, т. I, стор.214.
4) Brest Litovsk, — The Forgotten Peace, March 1918, page 406, by John Wheeler-Bennett.
5) Текст у Д. Дорошенка, цит. твір том 2-ий, стор. 165-167.
6) R. Sullivant, Soviet Politics and Ukraine 1917-1957, New York, 1962

СОЮЗОВЦІ! ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: ПРИДБАТИ 5.000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1977 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ В СІЧНІ 1977 РОКУ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано у січні	Разом у 1977 р. на суму	АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ				
1	Філядельфія	39	20	$ 35,000	2
2	Піттсбург	18	7	11,500	
3	Шамокин	20	5	15,000	
4	Аллентавн	11			
5	Скрентон	9			
6	Вілкс Бери	9			
	Разом:	106	32	$ 62,000	2
	Округа МЕРИЛЕНДУ				
	Балтімор	9	1	$ 1,000	
	Округи НЮ ЙОРКУ				
1	Ню Йорк	34	26	$ 61,500	
2	Сиракюзи-Ютика	13	3	3,000	
3	Рочестер	10	4	8,000	
4	Трой	7	5	10,000	
5	Боффало	9	3	9,000	
	Разом:	73	41	$ 91,500	
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ				
1	Нюарк	22	9	$ 15,000	1
2	Джерзі Сити	11	9	14,000	1
3	Перт Амбой	12	1	5,000	1
4	Пассейк	7	2	4,000	
	Разом:	52	20	$ 38,000	3
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИЧІҐЕН і ОГАЙО				
1	Чікаго	35	7	$ 8,000	
2	Детройт	20	15	48,000	
3	Клівленд	20	29	124,000	9
4	Янгставн	9	1	500	
	Разом:	84	52	$ 180,500	9
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ				
1	Ню Гейвен	19	4	$ 7,500	1
2	Бостон	5	2	14,000	
3	Вунсакет	6	3	16,000	1
	Разом:	30	9	$ 37,500	2
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ				
1	Центральна	6			
2	Міннеаполіс	7			
3	Ст. Луіз	6			
	Разом:	19			
	Необ'єднані Відділи в Америці	20			
	Округи КАНАДИ				
1	Торонто	25	8	$ 26,000	
2	Монтреаль	10	5	16,000	1
3	Ніяґара	9	1	6,000	
4	Захід Канади	18	2	4,000	
	Разом:	62	16	52,000	1
			171	$ 462,500	17

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У СІЧНІ 1977 РОКУ

Ч. В.	Організатор	придбав у січні	Сума забезпечення	В тому АДД
	ОКРУГА БАЛТИМОР			
34	Л.Блонарович	1	$ 1000.00	
	ОКРУГА БОСТОН			
34	Анна Чопик	ь	$ 9,000.00	
	Д. галонжка	1	5,000.00	
	Разом:	2	$ 14,000	
	ОКРУГА БОФФАЛО			
127	Марія Гаравус	2	$ 4,000	
351	Е. Грицун	1	5,000	
	Разом:	3	$ 9,000	
	ОКРУГА ЧІКАҐО			
51	М.Ольшанський	1	$ 1,000	
106	А. Іванюк	1	1,000	
114	А. Дорошенко	2	4,000	
379	М. Семків	3	2,500	
	Разом:	7	$ 8,000	
	ОКРУГА КЛІВЛЕНД			
50	Людмила Кичун	5	$ 35,000	3 АДД
115	П. Бабич	1	3,000	
233	Б. Дейчаківський	5	25,000	1 АДД
251	Ю. Оришкевич	2	6,000	1 АДД
336	В. Шмагало	2	7,000	1 АДД
346	С. Глоговський	8	29,000	2 АДД
364	В. Владика	2	3,000	
	В. Брездун	4	16,000	1 АДД
	Разом:	29	$ 124,000	9 АДД
	ОКРУГА ДЕТРОЙТ			
20	Р. Куропась	1	$ 3,000	
94	Р. Татарський	1	500	
110	М. Шумило	1	6,000	
175	Я. Базюк	5	15,000	
183	П. Залуга	2	12,000	
235	М. Бобер	1	1,500	
292	П. Федик	1	5,000	
303	В. Лещук	3	5,000	
	Разом:	15	$ 48,000	
	ОКРУГА НЮ ДЖЕРЗІ			
25	Квітка Стецюк	4	$ 5,000	
70	М. Шеремета	1	5,000	1 АДД
170	Галина Гаврилюк	1	2,000	
213	В. Козак	1	1,000	
286	Павлина Балютанська	1	1,000	
	Разом:	8	$ 14,000	1 АДД
	ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)			
465	Текля Мороз	2	$ 9,000	1 АДД
471	М. Андрухів	1	1,000	
473	Віра Баніт	1	1,000	
492	Марія Юзик	1	5,000	
	Разом:	5	$ 16,000	1 АДД
	ОКРУГА НЮАРК			
27	В. Сенежак	1	$ 5,000	1 АДД
37	Анна Гнатюк	1	1,000	
76	Юлія Демчук	1	1,000	
133	Я. Леськів	2	3,000	
322	А. Кейбіда	1	1,000	
459	Ольга Калинович	3	4,000	
	Разом:	9	$ 15,000	1 АДД
	ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН			
207	П. Рева	1	$ 1,000	
277	С. Кравець	2	1,500	
387	І. Олійник	1	5,000	1 АДД
	Разом:	4	$ 7,500	1 АДД
	ОКРУГА НЮ ЙОРК			
5	Б. Демчук	1	$ 1,000	
8	Марія Кульчицька	3	9,000	
86	І. Сєрант	1	1,000	
88	Марія Ганкевич	1	1,000	
130	Ю. Юрків	2	2,000	
194	М. Салдан	1	1,000	
204	В. Палідвор	1	500	
256	В. Недошитко	1	1,000	
267	І. Флис	1	1,000	
325	Марія Лисогір	2	4,000	
361	І. Пригода	2	2,000	
489	М. Шпитко	10	38,000	
	Разом:	26	$ 61,500	
	ОКРУГА НІЯҐАРА (Канада)			
468	Б. Зорич	1	$ 6,000	
	ОКРУГА ПАССЕЙК			
42	П. Головачук	2	$ 4,000	
	ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ			
349	М. Захарко	1	$ 5,000	1 АДД
	ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ			
32	Я. Лебідь	4	$ 4,000	
83	А. Кушнір	1	5,000	1 АДД
	С. Гавриш	1	5,000	
128	М. Ґлова	1	1,000	
153	Б. Артимишин	1	1,000	
163	Т. Дуда	4	5,000	
173	П. Щерба	3	7,000	1 АДД
261	П. Аркотин	3	5,000	
375	П. Тарнавський	1	1,000	
430	І. Кнігницький	1	1,000	
	Разом:	20	$ 35,000	2 АДД
	ОКРУГА ПІТТСБУРҐ			
53	Д. Головатий	1	$ 5,000	
96	М. Драпала	1	1,000	
113	І. Ярчак	3	2,500	
276	С. Іваницький	1	1,000	
481	Олена Возняк	1	2,000	
	Разом:	7	$ 11,500	
	ОКРУГА РОЧЕСТЕР			
217	Т. Кубарич	1	$ 5,000	
316	В. Гавриляк	2	2,000	
437	М. Малнівський	1	1,000	
	Разом:	4	$ 8,000	
	ОКРУГА Шамокин			
78	І. Петрунцьо	1	$ 1,000	
85	Т. Панько	1	1,000	
164	Т. Бутрей	2	12,000	
242	О. Чабан	1	1,500	
	Разом:	5	$ 15,500	
	ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА			
121	В. Кобіто	3	$ 3,000	
	ОКРУГА ТОРОНТО			
411	В. Давидюк	1	$ 3,000	
432	Б. Зорич	2	11,000	
441	Д. Заневич	2	8,000	
442	С. Левицький	1	1,000	
460	Р. Горнич	2	3,000	
	Разом:	8	$ 26,000	
	ОКРУГА ТРОЙ			
57	М. Савків	3	$ 4,000	
191	Р. Колодій	2	6,000	
	Разом:	5	$ 10,000	
	ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Канада)			
421	Б. Корчинський	1	$ 2,000	
503	Т. Войтів	1	2,000	
	Разом:	2	$ 4,000	
	ОКРУГА ВУНСАКЕТ			
93	І. Данилюк	1	$ 1,000	
206	Л. Гардінг	2	15,000	1 АДД
	Разом:	3	$ 16,000	1 АДД
	ОКРУГА ЯНҐСТАВН			
348	Естеля Волошин	1	$ 500	

СТЕПАН ГАВРИШ,
головний організатор

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо - очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Микольчик Шморгун, син Леона та Лесі Шморгун, новий член 350-го Відділу УНСоюзу в Стемфорді, Конн. Вписав Микольчика в члени УНСоюзу його дідуньо д-р Богдан Сарачинський.

Джессіка Дубляник, доня Павла та Лінди Дубляник, нова членка 204-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Забезпечили Джессіку дідуньо і бабуня Іван та Тессі Дубляники. Це вже шоста внучка, що її забезпечили в УНСоюзі Іван і Тессі Дубляники.

Богдан П. Савка, син Софії та д-ра Богдана Савки, новий член 146-го Відділу УНСоюзу у Воррен, Міч. Вписала свого внука Богдана його бабуня Катерина Іванчук.

Наталка Бейкер (9 років), донька Оксани та Вілляма Бейкер і внучка Михайла та Стефанії Воробець, нова членка 356-го Відділу УНСоюзу в Омага, Небраска.

Микола Григорій Івасько, син Іванни та Григорія Івасько, новий член 292-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч. Микола Григорій, якому тепер 6 років, хоче бути славним скрипалем і його батьки, довголітні союзовці, напевно подбають про те, щоб Миколи мрії здійснилися.

Стефанія Бейкер (7 років) донька Оксани і Вілляма Бейкер та внучка Михайла і Стефанії Воробець, нова членка 356-го Відділу УНСоюзу в Омага, Небраска.

Евген Вовк, син Михайла та Евгенії Вовк, новий член 459-го Відділу УНСоюзу в Гілсайд, Н. Дж.

Йолянта Дякун, доня Ольги та Миколи Дякун, нова членка 287-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Левчик Шморгун, син Леона та Лесі Шморгун, новий член 350-го Відділу УНСоюзу в Стемфорді, Конн. Вписав Левчика в члени УНСоюзу його дідуньо д-р Богдан Сарачинський.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

УКРАЇНСЬКИЙ ГАРВАРД

СТОРІНКА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

issued by the Harvard University Ukrainian Studies Fund, 1581-83 Massachusetts Avenue, Cambridge, Massachusetts 02138 (617) 495-4053

РІК II БЕРЕЗЕНЬ, 1977 Ч. 12

В ДАЛЬШОМУ ПОХОДІ...

...зібрати один мільйон долярів на конечно потрібну розбудову Українського Наукового Інституту в Гарварді, ми все таки ще поважно відстаємо, хоч дотеперішні осяги здавалось би є і не малі.

Справа комплікується тим, що подавляюча більшість українських громадян в Америці стоїть собі преспокійно збоку, і байдужо приглядається, або в найкращім випадку жертвує незначну суму, яка в цім поважнім проєкті не дає сподіваного результату.

Оцінюючи математично, то нам потрібно лише одну тисячу свідомих українських людей, які жертвувалиб по 1,000.00 долярів; або дві тисячі жертводавців, що ласкаво зложилиб по 500.00 долярів; або чотири тисячі солідарних з гарвардським проєктом українців, які склалиб лише по 250.00 долярів; або десять тисяч українських патріотів, які бачучи загибель української науки в так зв. УРСР, зложилиб по бідних 100.00 долярів. Або..., но ні, нам таки ніхто чужий не дасть, бо нарешті й чому має він це зробити?

На сьогоднішний день наш реєстр показує, що за двадцять років інтенсивної праці ФКУ, знайшлося на терені Америки й Канади близько 9,000 українців, що склали свої пожертви на наш фонд. В цім є всі, навіть такі, що дали одного доляра. З тих дев'ять тисяч жертводавців, лише 486 осіб та 60 установ стали меценатами ФКУ, тобто вони вплатили тисячу, або більше долярів. Значить разом в нас є 546 меценатів. Це застрашуючо мало, коли зважити, що лише одна Филядельфія, або Ню Йорк, чи Чікаґо, моглиб в себе знайти таку скількість свідомих українських людей.

Український Науковий Інститут в Гарварді не розвине своєї праці в рямцях своїх можливостей так довго, як ми не встановимо потрібної йому фундації. Можливості цієї установи є неспромірно великі, але хоч-не-хоч, українська людина в Америці, яка живе на волі й в добробуті, мусить піти на зустріч вимозі зібрати ще оцей один мільйон долярів.

Тому ми дальше кличемо і просимо: **ДОПОМОЖІТЬ І ЗРОБІТЬ ЦЕ ВЖЕ НИНІ! НЕ ХОВАЙТЕСЬ ЗА ПЛЕЧИМА ДРУГИХ, А ВИЙДІТЬ І ДОКАЖІТЬ, ЩО ВИ РОЗУМІЄТЕ!!!**

• • •

(Нижче поданий лист був розісланий в місяці лютому, ц. р. великому числі поважних кандидатів на Меценатів ФКУ, які вплатили раніш від 100 до 999 долярів. А відомо, що меценатом ФКУ є ця особа, що вплачує 1,000 долярів.)

До ВШ. П.П.

Переглядаючи нашу картотеку, ми спостерегли, що Ви досі вплатили до Фонду Катедр Українознавства .... долярів.

Щиро дякуємо Вам за Вашу щедру пожертву, що призначена на підтримку української науки, яка допомогла створити нерушиму фундацію для Гарвардського Центру Українських Студій (три катедри: історії, літератури й мовознавства, як також науково-дослідчий Інститут), ввічливо просимо про нову вплату, яка б піднесла висоту Ваших пожертв до суми — тисячу долярів. Тисяча-долярова пожертва ставить жертводавця в групу тих нечисленних, але прекрасних людей, яких ми з особливою пошаною й признанням звемо — **МЕЦЕНАТАМИ ФКУ.**

Списки Меценатів друкуємо часто в пресі й в наших інформаційних виданнях. Остаточний список Меценатів ФКУ надрукуємо в Пропам'ятній Книзі ФКУ. Ним ми будемо радіти й гордитись, бо це буде цінний документ історії української філянтропії.

Тим списком охоплено прізвища непересічних людей, що розуміють першорядні потреби нашої спільноти і які свідомі того, що боронити прав і волі свого народу треба не лише патріотичним словом, а конкретним ділом і пожертвою.

Всі Меценати ФКУ житимуть вічно у вдячній згадці майбутніх поколінь.

Заохочуємо й запрошуємо Вас стати Меценатом ФКУ!

Бажаючи Вам всього добра й щастя,
дружньо вітаємо й залишаємось з правдивою до Вас пошаною,

За Головну Екзекутиву ФКУ:

Богдан Тарнавський — орг. Реф.

До нас пишіть, будь ласка, на адресу:

Ukrainian Studies Fund, Inc.
Harvard University
1581-83 Massachusetts Avenue
Cambridge, Mass. 02138

УКРАЇНСЬКА ЛІТНЯ ШКОЛА В ГАРВАРДІ

Курси українських дисциплін ввійшли в постійну програму Літньої Школи Гарвардського університету вже від 1971 року, охоплюючи в своїй програмі три основні предмети Українознавства: мову, літературу та історію. Додатково в програмі Української Літньої Школи в Гарварді, були і будуть дальше, різні окремі лекції спеціяльних ділянок, як: мистецтво і культура; українська фільмова індустрія; українські дисиденти; суспільно-громадські активності; релігія і церква; публіцистика, а також інформації з ділянок добирання собі відповідних професій, можливості студій, фінансових субсидій, тощо.

Від 1971 року, Українська Літня Школа в Гарварді, через свої високопоставлені програми, дала змогу понад двом сотням молодих українських людей, а також пару десяткам чужинців, — пізнати і поглибити своє знання з українознавчих дисциплін, "знайти себе" серед мозаїки складових частин американського народу та з дозою певної самопевности встановити, що українці, як і другі цивілізовані народи, мають свою багату та різноманітну історичну спадщину. Ось тут власне і сила Гарвардської Літньої Школи, що окрім навчання, яке безсумнівно є на найвищому рівні, — дає ще молодій українській людині певність та охоту, **БУТИ УКРАЇНЦЕМ.** Ця сила Гарварду є збалансована у вияві наукового підходу до кожної окремої ділянки в розгляді реальних ситуацій минулого, сучасного та майбутнього. Студент, чи студентка, пройшовши основно, не поверхово, через гарвардські "триби", починає інакше дивитися на світ, його розуміти і з ним співпрацювати. Тому велика скількість бувших студентів Української Літньої Школи в Гарварді, повязали себе посередньо, чи безпосередньо з українознавчими, або спорідненими науками, які в багатьох нині вже стали високим академічним досягненням.

Цьогорічна У. Л. Школа в Гарварді буде мати інший формат, як попередні; Гарвардський університет змодифікував всі свої програми, ввівши так зв. сконденсовано-інтенсивне навчання, що в часі зменшить майже наполовину навчальні дні.

Таким чином, попередні дво-місячні курси, будуть заступлені 4-ри тижневим інтенсивним навчанням, що тріватиме **від 28. червня ц. р. до 25. липня.**

Викладачами в цім році будуть професори: *українська мова* — **Д-р Б. Струмінський;** *українська література* — **Д-р Григорій Грабович;** *українська історія* — **Д-р Орест Субтельний.** Для спеціяльних додаткових тем, будуть запрошувані окремо поодинокі фахівці.

Курс української мови буде поділений на дві окремі програми: для початківців і для заавансованих студентів.

Кожний курс є кредитований і дає 4 кредити. — Студент може вибрати лише один курс з трьох вимінених вгорі, а два курси буде слухати на некредитованій базі.

Оплата в цім році також має велику зміну. Минулорічні курси були досить дорогі, бо нема де правди діти, навчання взагальному в Гарварді є досить коштовне. В цім році оплата є поважно зредукована і вона виглядає ось так:

1) Application fee - $ 10.00;
2) Registration fee - $ 25.00;
3) Room and Board - $ 326.00;
4) Cost per course $ 000.00.

Разом оплата за Українську Літню Школу в Гарварді виноситиме $361.00. Оплата за навчання, що звичайно є в Гарварді 350.00 долярів за один курс, **рішенням Головної Екзекутиви ФКУ, буде звільнена з обов'язку студента,** а ГЕ ФКУ буде шукати добродіїв серед Української Громади, зокрема наших громадських професійних організацій, щоб вони покрили кошти навчання молодим українським студентам Гарвардської Української Літньої Школи. Вже нині, одна братсько-асекураційна установа зголосила свою пожертву на покриття 4-ом студентам за навчання. Віримо, що по цім гарнім прикладі прийдуть і другі, бо коли молода дівчина, чи хлопець, готові іти літом вивчати, вповнім розумінні цього слова, УКРАЇНОЗНАВСТВО в Гарварді, тоді морально і матеріяльно паде відповідальність на нас усіх, щоб цій молодій людині **ДОПОМОГТИ.**

Будемо широко інформувати наших ВШ. Читачів про студентів У. Л. Школи в цім році, як і про їхніх добродіїв, що зголосять свої датки, як оплату за навчання. Всі ці оплати, які треба виставляти на Ukrainian Studies Fund Inc. є звільнені від федеральних податків, а в додатку вони будуть свідоцтвом нашої зрілости, солідарности та спільного розуміння великого й відповідального завдання: виростити і виховати нові кадри молодих та надійних українських людей.

Отже, пропонуючи всім тим, що мають закінчену середню освіту (гайскул), або є в каледжі (андерґраджуейтс), чи (пост-ґраджуейтс), найкращу можливість, що будь-коли виходила з Гарвардського університету, запрошуємо їх негайно зголошуватися до Українського Наукового Інституту в Гарварді, пишучи на нижче подану адресу:

HARVARD UKRAINIAN RESEARCH INSTITUTE
1581-83 Massachusetts Ave.
Cambridge, Mass. 02138
Tel. (617) 495-4053

Д-Р МИРОН КУРОПАСЬ

ВКЛЮЧИВСЯ В КАМПАНІЮ ФКУ

Ми вже нераз згадували, що розбудова Українського Наукового Центру в Гарварді поширюється на всі прошарки нашого українського поселення в цій волелюбній американській державі.

Нині ще раз це потверджуємо виявом факту, що молода, тут уроджена людина, з високою закінченою освітою та з широкою можливістю професійної праці та кар'єри, яка щойно місяць тому вийшла з Білого Дому у Вашінґтоні, — подала нам свою братню руку, — включившись в допоміжну працю розбудови нашого Українського Гарварду.

Д-р Мирон Куропась бувший асистент през. Дж. Форда, для етнічних справ, українець, що здобув собі найвище становище в уряді Америки, виявив бажання співпрацювати разом з нами для спільного нашого великого діла, розуміючи більше, як хто інший, що являє собою Гарвардський університет, а тим же й наш Науковий Центр там.

Вітаючи Д-ра Мирона Куропася серед чисельних працівників ФКУ та співпрацівників УНІГУ, — ми сподіємось, що в його Особі ми знайдемо велику поміч в ряді потрібних справ.

Перший виступ Д-ра Мирона Куропася із серії запланованих в місяцях березень-квітень-травень ц. р., відбудеться в Дітройті, дня 20. березня, з залі св. Йосафата — Ворен, де він виголосить велику доповідь на тему "Етнічні Справи в Білому Домі". Цей виступ організує комітет ФКУ на Мічеґен, при співпраці Окр. Ради СУА, Укр. Лікар. Т-ва і Укр. Товариства Інженерів.

День перед тим, 19. березня, у Вінзор, є предбачені спеціяльні сходини Т-ва Ґрадуантів, де також є заповіджений виступ Д-ра Мирона Куропася.

РЕФЛЕКСІЇ СТУДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТНЬОЇ ШКОЛИ

Мені здається що я був хіба одинокий українець в Північній Америці, що прийшов до Гарвардської Літньої Школи не знаючи що там є окрема програма українських студій. Одного дня в липні, мені довелося побувати на Гарвард Сквер, де я взяв університетський каталог і завважив, що цього літа буде проводитися початковий курс української мови. Так то я опинився в Гарварді майже припадково, тільки тому, що мав вільний час і природне зацікавлення мовою моїх предків.

Хоч до університету притягнула мене сама українська мова, то все ж тут були живі люди що нею говорили та які підсилили моє зацікавлення, і зробили моє вивчання цієї мови таки задовільним, а теж і справді імпозантні приклади українських досягнень стали мені доступними. Тут були фільми Довженка, виступ архітекта Радослава Жука, музика Маркіяна Комічака, виставка української літератури і наукових видань післявоєнного періоду в бібліотеці Вайденера. Кожна з цих подій говорила мені про культурний контекст з якого вони народилися і який вони зображували, про середовище яке було мені перед тим майже зовсім невідоме, і якого існування раніше видавалося мені самозрозуміле.

На мою думку кожна людина хоче, або повинна хотіти знати щось про свою культурну спадщину — не на те, щоб сховатися в ній тікаючи від реального світу. А ще менше з шовіністичних мотивів, які є тільки інверсією почуття власної меншевартости, ознакою, що культурна екзистенція людини сталася вже тільки екстерналізованою і чужою, що вона затвердла наче воскова печать на хартії давнозабутого королівства. Ціллю бачення фільму Довженка, оглядання виставки в бібліотеці, чи слухання доповіді професора Жука не є втеча в минуле, тільки пізнання звідки людина прийшла, де і як вона приналежна до живої традиції, що має свою власну структуру і логіку. Вісім тижнів — це недовго, але в тому короткому часі мені пощастило вловити щось що водночас і зробило мене дуже гордим і заспокоїло мене; щось що міг я подивляти як об'єкт, але і чим міг я жити як суб'єкт; щось що в розділеному світі поєднало мене із собою самим, бо воно щось більше, як всі ті, що його збірно створили. Вся скомплікованість граматики їхньої мови та уважливість до вживання її з елоквентною елегантністю все ж не перешкоджає їм бути нескладними людьми, що не загубили своїх почувань і які відкриті для довкільного світу, який вони відруховово сприймають, як світ форми у співвідношенні між собою. Можливо, що я бачив їх тільки в їхніх найкращих моментах, а може я тільки бачив найкращих; можливо вони такі тільки підчас вакацій, або коли вони разом з іншими українцями. Але остається факт: в короткотривалому моменті мене схоплено: культура, її прояви і її нарід промовили до мене чесно, інтимно, прямо й нескомпліковано. Якщо не думаєте, що це є досягнення, — пройдіться до Гарвард Сквер!

Гарвард, Серпень, 1974. Др. Пилип Е. Бодрок

ЗАВВАГИ ПРО УНІГУ

Для кожного, хто зацікавлений справами зв'язаними з Україною, Український Науковий Інститут Гарвардського Університету не може бути чужий. Пов'язаність є подвійна. Сам факт створення Інституту є важливою подією, яка в майбутньому напевно стане предметом дослідів для соціологів. Для американського наукового світу, Інститут починає бути головним центром для дослідів і навчання дисциплін що мають відношення до України. Науковці в США що зацікавлені якимнебудь аспектом української історії, соціології, економії, літератури, антропології, чи інших ділянок, прийдуть скорше, чи пізніше, до Гарварду, хочби тільки задля використання його багатих бібліотечних ресурсів. Не тому що ці ресурси є лише в Гарварді, але тому що вони там зібрані більш систематично і в більшій скількості чим в якомунебудь іншому місці в Америці.

Для дослідника, Інститут дає не тільки вільний доступ до гарвардських бібліотек і архівів, але й допомогу в користуванні ними. Контакти з іншими науковцями, що є зацікавлені українськими дисциплінами є також важливим фактором для всіх тих, хто тепер професійно працює в цих ділянках, і звичайно мусять працювати самі, не маючи близьких зв'язків із спеціялістами в цих науках. В Інституті атмосфера є наукова, але приязна і неформальна. Двері до бюра директора все відчинені, і він радий провести розмову за кавою. Я не знаю іншого місця в США де проблеми інтелігенції 19 століття дискутуються більш палко й охоче, як тут.

Програма публікацій Інституту — це ще один стимул для українознавчих дослідів. Сам факт що є установа, що могла б бути зацікавлена вислідами чиїхсь студій, стимулює таку працю. Своїми семінарами та різними симпозіюмами, Інститут також дає форуми на яких можна представляти, дискутувати й аналізувати висліди біжучих дослідів.

Врешті, Інститут причинився до підтвердження важности введення українознавчих предметів в академічних програмах. Курси української історії, літератури і мови давалися, і на інших університетах, але не на постійній базі. Факт, що Гарвард має ці курси в своїй регулярній програмі, спонукує інші університети, які в іншому випадку цього не зробили б, включити такі курси теж і в себе.

Для студентів користі з цього є великі. Я сама мусіла студіювати українську історію власними засобами, рівночасно працюючи в заавансованих студіях російської та східно-европейської історії, а тепер бачу, як студенти вважають самозрозумілим, що їм подаються курси, семінарі, бібліографії і поради спеціялістів української історії. Все це було недоступне для мене і інших, які студіювали зі мною.

Майбутнє Інституту залежить від якости праць його співробітників і від ролі яку він відограє в сприянні науковим дослідам в українознавчих ділянках. На мою думку це завдання, — покращання навчання та розуміння українських дисциплін, повинно бути одним з основних намагань українського суспільства і його наукових сил. Український Науковий Інститут Гарвардського університету в значній мірі причиняється до здійснення цього завдання.

Марта Богачевська-Хомяк
Професор історії,
Мангетенвіл Коледж
Літо, 1976.

З ДУМОК ПРО УНІГУ

ДВА АСПЕКТИ УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ

Маючи нагоду, в більшій мірі, як хтонебудь інший з-поміж викладачів літніх курсів Гарвардського університету в літі 1976, брати участь в праці українських високошкільних інституцій, я був вражений атмосферою академічної традиції яку відчувається в Українському Науковому Інституті в Гарварді. Ця традиція, що зображена рядом портретів українських науковців і літераторів, які прикрашують стіни, відбивається в збірках книжок і журналів в бібліотеці та в приємній, а рівночасно професійній атмосфері будинку. Тут, мається враження, знайшла своє пристановище українська академічна традиція, що втілює континуацію української науки від Володимира Антоновича через Михайла Грушевського і його учня Івана Крип'якевича до Омеляна Пріцака. Але все ж Інститут ніяк не є окремим бастіоном серед гарвардських мурів. Його науковці і студенти є повними і активними членами одної з найбільш престижевих університетських збірнот.

Ця подвійна функція Інституту, як репрезентанта української академічної традиції і як інтегральної частини Гарвардського університету, є джерелом його теперішньої сили і майбутніх можливостей. У своїх вступних заввагах до інавгураційної лекції професора Пріцака 24 жовтня 1975 року, декан Генрі Росовскі ствердив що, *"Україну — можна вважати мостом між Европою і Азією, який пов'язує дві частини світу, що є для нас джерелами традиційної сили. А тому створення Українських Студій в Гарварді є особливо цінним набутком"*. Інститут теж може бути науковим мостом між українською інтелектуальною збірнотою та американським академічним світом. Я є певний що оба партнери скористають із цього співвідношення. Може найбільша користь буде для молодих науковців вишколених у Гарварді, які зможуть базувати своє знання на українській академічній традиції і на величезних наукових ресурсах Гарварду.

Леонід Рудницький
Професор сучасних мов,
Ля Сал Коледж
Літо, 1976.

ВОНИ ІДУТЬ ДО МЕТИ...

Ось і нові прізвища українських добрих та інтеліґентних людей, які розуміють. Які знають, що самі зідхання, пусті заяви, а навіть погрози, не допоможуть нині Україні. Большевицький терор змішаний з дикунською теорією русифікувати все, що живе і мертве, доходить до найвищої точки і протиставитись цьому можуть лише сильні. Але сила тут не в кулаках, а в розумі!

Український Науковий Центр в Гарварді має всі дані на те, щоб хоч частинно врятувати нищине ворогом, опрокинути фальшиві тези і замінити їх правдивими. Ніхто інший цього не зможе зробити, повірте!

Тому представляючи тут нових Жертводавців ФКУ, ми їм не лише вдячні за їхні фінансові пожертви, але також за їхню солідарність, вияв справжнього не дишевенького патріотизму, як і заохоту для нас дальше працювати для цієї, всіх нас, великої справи.

НОВІ МЕЦЕНАТИ ФКУ:

Гута І. і О.	1,000.00
Зелем Д. і Б.	1,400.00
Кецко А.	1,000.00
Кунинський М. і Н.	1,000.00
Липецький Р.	1,217.00
Марчак Р.	1,000.00
Місьонґ П. і А. ...	1,100.00
Никифоряк А.	1,000.00
Николенко Д. і Н.	1,075.00
Повх А. і М.	1,100.00
Решетилович І. ...	1,000.00
Свідан М.	1,000.00
Тарнавський О. і М.	1,000.00
Холевчук М.	1,000.00
"Самопоміч" — Кред. Джерзі Сити ..	1,000.00
УН Союз, Від. 270, Джерзі Сити ..	1,000.00
УН Союз, Від. 364, Клівленд	1,000.00
"Червона Калина" — Рочестер	1,750.00

НОВІ ЖЕРТВОДАВЦІ З РОЧЕСТЕРУ

Вірло М.	100.00
Залітач М.	200.00
Костенюк М.	100.00
Михайлюк З. др і І.	100.00
Почапський Я.	100.00
Твердохліб П. і І. ...	300.00
Тишовницький О. ... (працедавець подвоїв пожертву)	100.00
Чорнобіль Р. і А. ...	250.00
Харамбура О.	50.00

До Імпозантної листи Жертводавців 100-долярового Бенкету ФКУ в Клівленді, що надруковано в Гарвардській сторінці "Свободи" з дня 15-го лютого 1977 року, треба ще додати такі вплати:

Бик І.	100.00
Возняк В. і С. ...	100.00
Ґудз С.	100.00
Демчишин І.	50.00
Мальченко О.	100.00
Мігайчук Я., др. і Н.	1,000.00
Подриґула І.	100.00
Попель Я. і О. ...	100.00
Сікора В. і С.	200.00
Содук В.	100.00
Хлиста М.	200.00
Швабінський Т. ..	100.00
Кардінал Федерал Сейвінґс	1,000.00
УН Союз, Відділ 240 ...	105.00

За головним столом засіли п'ять душпастирів двох головних Українських Церков та гості-визначні меценати ФКУ з права до ліва: о. Степан Ганкевич, о. Василь Кондуський, о. Лев Островський, проф. Омелян Пріцак, підприємець Петро Яцик (з Торонта), інж. Богдан Чопко, о. Іван Орешкевич, п. Марія Волошин, п. Мирося Футей і д-р Богдан Футей, голова УККА в Клівленді.

НЕВЕЛИЧКА ГРОМАДА ДЛЯ УНІГУ

Це не вперше українці невеличкої української громади в Манчестері, Ню Гемшир, жертвують на розбудову українських студій в Гарварді. Як треба було в 1972 році помогти завершити першу фазу збіркової кампанії ФКУ, тобто вивінувати три катедри, то між щедрими жертводавцями не бракувало людей з Манчестеру. Тепер, в усій важливості й необхідності виринула потреба забезпечити відповідною фундацією Український Науковий Інститут Гарвардського Університету і між жертводавцями на цю ціль є знова українці з Манчестеру. Знову ці самі прізвища, ці самі *добрі люди!*

Вп. П. Петро Німець є Меценатом ФКУ, а пан Петро Кухар і пані Марія Беднарчик завжди ініціюють загальні збірки на ФКУ.

Ось, в січні переслано до Гарварду від них такі пожертви:

П. й А. Кухар	500.00
М. Беднарчик	100.00
А. Добрянська	100.00
О. Лопух	100.00
М. й Т. Хвостик	50.00
О. Буцяк	50.00
І. Темчишин	30.00
М. Розов	25.00
А. Хомяк	25.00
П. Качмарський	25.00
О. Кухар	20.00
Р. Кухар	10.00
Т. Кіт	10.00
А. Струк	10.00
М. Стюард	10.00

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТИ

Замість тризни після похорону невіджалуваної доні бл. п. Оксани із Сасиків Куликівської, д-р Мирослав і Дора Сасики пожертвували на фундацію УНІГУ — 500 долярів.

Замість квітів на могилу померлої Оксани вплинули на фонд українських студій в Гарварді такі пожертви:

Родина Валєрів з Торонта — 100 дол.

По 25 дол. — Л. і В. Ременюк, Е. і М. Фляйшман, Оксана Сасик, д-р О. і Р. Яхторовичі.

По 20 дол. — Л. і Л. Климковичі, д-р Е. і Р. Войнаровські.

По 15 дол. — М. і В. Яворські, д-р М. Панчишин, У. і А. Чорнії та Семчишин.

По 10 дол. — Х. Ґаст, Ю. і М. Ожґа, О. Клим, І. і О. Матвіїшин, В. і В. Бардич, А. і Н. Іванів, Е. і А. Єзерські, А. Гашкевич, В. Ястрембський, Я. і В. Самиця, Е. Михайлів.

По 5 дол. — М. Коваль, Кузьмик, І. і Г. Мелінишин, О. Андрущишин, П. Мелінишин, І. Кутко, Д. Кравець, Д. Балух, Б. і Д. Гірняк, С. Романяк, п-во Чубаки, п-во Чібукас, М. Ящук, 101-ий Відділ СУА.

Оптичний Відділ Бел енд Говел Компані — 77 долярів.

ВСІМ ПОВИЩИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ФКУ ВИЯВ НАШОЇ ДРУЖНЬОЇ ВДЯЧНОСТИ ТА ЩИРОЇ ПОШАНИ ДО НИХ!

Головна Екзекутива Фонду Катедр Українознавства.

ЕКЗЕКУТИВА УККА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

сума $18,165.00, та $2,306.00 як спеціяльні датки. В бюджеті було передбачено впливів до УНФонду на суму $146,000.00, і тим самим осягнено цю квоту на 97.4%. Загальна сума збірки перевищила минулорічну збірку на $9,028.90 або на 6.78%. Всіх прибутків в 1976 р. було $154,246.07, з чого відсотки від ощадностей принесли суму $7,457.67, дотації на дім суму $1,238.00 та з видавництв прибуло $3,381.00.

XII Конгрес УККА: З реєстраційних оплат делегатів на XII Конгрес вплинуло $22,528.00. З тієї суми заплачено готелеві „Амерікана" $18,763.21 (ця сума включає оплати за бенкет, два полуденки, залі для конференцій нарад і т. п.). Оплати за „Шевченківські Грамоти" та інші друки, зв'язані з XII Конгресом, виносили $4,287.68. В результаті до Конгресу доплачено $522.89. Крім того, кошти видання програмової книжки зі звітами на XII Конгрес виносили $3,595.00 а прибутки з оголошень до книги принесли $3,535.00, цебто доплачено з каси УККА $60.00.

На потреби СКВУ вплинуло від Відділів УККА та центральних установ $2,375.46, які не є включені у повищій загальній сумі.

Збірка по громадам: Порівнюючи суми зібраних пожертв в 1976 з 1975, треба ствердити, що майже всі громади затримали свої попередні місця. На першому місці залишилася Філядельфія, зібравши суму $12,070.50, на $70.50 більше чим попереднього року; Нюарк-Ірвінгтон здобув тим разом друге місце сумою $8,003.00, зісунувши на третє місце Ню Йорк зі сумою $7,925.00. Так Нюарк-Ірвінгтон, як і Ню Йорк переслали в 1976 році менші суми пожертв — перший на $566.00, в другий $803.00.

Чікаго пописалося в 1976 р. краще, бо хоч залишилося на 4-му місці, загальна сума збірки $7,782.00 була на $1,215.00 більша, чим попереднього року. Це саме можна сказати і про Південно-Східній Мичіген, який прислав $6,050.00, збільшивши збірку з попереднього року на $857.00.

В загальному, менші місцевості значно збільшили збірку Національного Датку. До них належать Рочестер, Н. Й., який переслав суму $4,244.00 — на $372.00 більше; Клівленд-Парма — $3,428.00, на $1,233.00 більше; Пассейк, Н. Дж. — $3,365.00 на $830.00 більше.

В дні 29-го січня ц.р. відбулося перше засідання Фінансової Комісії Крайової Ради УККА, але з огляду на погану й зимну погоду, було мале число учасників. На цих зборах начерkнено пляни на рік 1977, між іншими рішено зробити в квітні ц.р. розсилку звернень до платників Національного Датку на адреси, які має Головна Канцелярія УККА. На тих зборах був присутнім теж мгр Іван Скочиляс з Філядельфії, який поділився своїм досвідом збірки у своїй громаді.

Наради Президії та Конференція в Чікаго

З черги ред. Білинський перечитав ряд рекомендацій, які винесла Президія Екзекутиви УККА на своїх останніх нарадах для затвердження повною Екзекутивою. Ці рекомендації, після їх обговорення, майже в цілості одобрено. Екзекутива УККА погодилася на річний бюджет СКВУ у висоті $80,000 та делегувала мгр Івана Базарка до Секретаріяту СКВУ та мгр Івана Винника до Контрольної Комісії СКВУ.

Відтак мгр Базарко звітував про наради й конференції, що відбулися в половині лютого ц.р. в Чікаго та про які вже були широкі повідомлення в українській пресі. Екзекутива по дискусії схвалила прийнятий обома сторонами Комунікат УККА-УМТПА. Рівнож, на пропозицію, ОДВУ, порішено проголосити місяць „Олега Ольжича" від 10-го червня до 10-го липня ц.р. у зв'язку з відкриттям пам'ятника на оселі його імені в Лігайтон, Па.

В засіданні взяли участь: Л. Е. Добрянський, Х. Навроцька, Б. Гнатюк, Е. Івашків, М. Снігурович, С. Рубель, І. Білинський; У. Дячук, І. Базарко, В. Душник, І. Винник, А. Білик, С. Букowowна, Д. Григорчук, М. Квітковська, А. Лозинський, В. Омельченко, Я. Савка, П. Стерчо, Е. Лозинський, І. Телюк, Л. Футала, М. Шашкевич і І. Влябога.

СОВЄТСЬКІ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

будуть рішати через нього".

Я відповів, що згідний, — сам хотів про те просити. Він обіцяв, що наступного тижня поговорить з головним лікарем. Думаю, що з ним можна говорити.

10 ц.м. я написав заяву до прокурора району, розповів про все, які де коли я захворів і що там мене не лікували, що таборові лікарі завжди говорили, що нічого в мене не находять. Також описав усю комедію з моїм відправленням до Мордовії і поверненням назад на Урал. І написав ще, щоб він якнебудь поміг мене влаштувати, тому, що я мушу якось жити, а красти не вмію,не хочу та й навіть фізично не можу. І попросив,якщо це в його правах і можливостях, щоб направили мене в лікарню, а також на ВТК, щоб дали мені якунебудь групу інвалідности, і на основі тих рентгенів і медичної діягнози та висновку, який тут зробили 27 січня в поліклініці, відділили справу до суду і звільнили мене від дальшого відбування заслання, у зв'язку з тим, що я каліка і стан мого здоров'я вимагає довгого і повновартісного лікування і кальорійного, повновартісного харчування. А хвороба вже досить запущена і застаріла і прогресує далі.

7 вересня 1976

Раніше я працював при районній лікарні, виконуючи різні роботи, але при моєму стані здоров'я, така праця не на мої сили.А ще в червні на праву ногу впала мені дошка і зламала великий палець. Цілий місяць я мав ногу в гіпсі, тепер вона вже загоїлася. 7 вересня мене звільнили з лікарні і я пішов працювати до КПО (Комбінат побутового обслуговування). Працюю тепер у швецькій робітні, де направляють черевики. Тут праця набагато легша, працюю сидячи, у приміщенні тепло, — а це важливе. Правда, тут багато чого немає, наприклад ковбаси. А ціни на продукти тепер всюди високі... Чи часом Ви не є сестрою Володимира Буковського? При нагоді передайте привіт від мене...Пишіть „до запитання", бо я тепер знову живу в готелі. Квартиру я мусів залишити, знайти іншу тут дуже важко. Гуртожитків тут немає. А влада не дає мені помешкання, хоч до цього вони зобов'язані. В гостинниці живу в спільній кімнаті. Люди часто міняються, і різні люди бувають. П'яниці часто вчиняють різні історії та бешкети, але що порадиш. Треба терпіти...

20 вересня 1976

...Досі не маю доброї теплої шапки, а також светра...Недавно купив черевики за 13 рублів і 40 копійок та теплі черевики до шнурування за 13 рублів і 80 копійок. Розмір моїх черевиків є 40, а верхнього одягу 50...Перші три місяці жив в готелі, згодом найшов квартиру. Правда, я зразу попередив господиню, що не можу рубати дров і носити води, яка тут дуже далеко. Проте, на жаль, 28 серпня прийшлося знову покинути квартиру і перейти до готелю... Тепер знову шукаю за квартирою, але досі ще не пощастило. Є, правда, такі в які я сам йти не хочу, бо або п'яниці, або жінки, що вимагають щоб з ними жити...Щоб добитися квартири, я підняв на ноги всіх начальників, але користи з цього мало. Проте, не виключене, що в листопаді буде готовий новий 16-мешканевий будинок і тоді, можливо, начальник дасть мені якийсь старий домик, з якого люди переселять в новобудову...До того ж іноді мене так крутить, що не можу піднятися на ноги...

Що діється у світі, не знаю, бо наразі не маю транзистора. 15 вересня був в Колпачеві на ВТЕК, але групи інвалідности мені не признали, натомість написали, що, мовляв, „наразі нездібний до праці" і поручили, щоб мене спрямували на обслідування в клініку при Томському медичному інституті...

8 жовтня 1976

...Які лікарства мені потрібні, я й сам точно не знаю. Про це треба запитати лікаря спеціяліста-фтізіятора. В мене деформуючий остео-артрит тазобедрових і колінних суглобів обох ніг, а також вже сильно здеформований хребетний стовп. Дуже часто в мене ціпиніють ноги. Один лікар говорив мені, що на мою хворобу помагає препарат Бріорін, а також протитуберкульозна сироватка БЦЖ...трошки помагає і Біцілін.

...Якщо б можна — хотілося б щось з преси, газети, журнали. І газету „Наше слово", яка виходить в Польщі українською мовою, чей же я українець. З часом може куплю собі транзистор, покищо ще не маю, тому я й не знаю що діється у світі. Дуже вдячний друзям-москвичам за привіт! Прошу, якщо можливо, передати їм від мене поклін і сибірський привіт! Зараз маю мороку і малі неприємности з начальником у зв'язку з квартирним питанням...

Проф. д-р Олена Сацюк на науковій конференції

Талагесі, Фла. — 26-29 січня 1977 р. тут відбулася конференція порівняльної літератури, яку щорічно влаштовує Кружок Порівняльної Літератури при Флорида Стейт Університеті. Під гаслом „Старі боги — нові герої: сила міту в літературі і кінофільмах" на конференції розглядалося різні літератури, періоди, жанри, фільми на одинадцятьох сесіях денно. 122 доповідачі були з усіх стейтів ЗСА, від Гаваїв і Каліфорнії до Ню Гемпшир; був доповідач з Манітобського університету, а з американської території Пуерто-Ріко читала свою працю про мітичний образ кавбоя і гавча в повісті д-р Олена Сацюк.

Проф. Сацюк здобула три роки тому докторат з порівняльної літератури в Іллінойському університеті, захистивши дисертацію, в якій вона порівнювала козака і гавча. Від серпня 1976 р. вона з своїм чоловіком, проф. д-ром Богданом Сацюком, прийняли посади в Інтерамериканському Університеті Пуерто-Ріко на кемпусі в Сан Херман, де д-р О. Сацюк є асистент-професором американської і англійської літератур. Рік тому на попередній конференції з цієї серії проф. д-р Олена Сацюк виступала з працею про українських письменників, переслідуваних в СССР.

16 дружин взяло участь...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

хунком 15:11 і 15:9. Тим самим друге місце припало дружині А „Чорноморців", третє місце здобула дружина куреня „Лісових Чортів", а четверте зайняла дружина куреня „Червоної Калини". В конкуренції чоловіків взяло участь 10 дружин, в тому теж сумівська дружина Осередку СУМА з Ірвінгтону.

Проводив змаганнями турніру старший пластун „чорноморець" Болодимир Темницький, а головним суддею був Юрій Ставничий, офіційний суддя Відбиванкового Союзу ЗСА. Крім чаш, що їх уфундували дружинам чемпіонів УНСоюз, змагунам дружин першунів були вручені індивідуальні нагороди, а за другі і треті місця дружини одержали чаші, що їх уфундували: крамниця „Базар", агенція „Дністер", квітярня „Ферико", похоронне заведення Литвин і Литвин, Кредитова Кооператива „Самопоміч", крамниця взуття „Салямандер", агенція Р.Ричок, м'ясарня „Спайвезант", Олександер Смаль, д-р Степан Ворох і д-р Нестор Олесницький, всі з Нюарку та з Ірвінгтону.

Крім згаданих чотирьох дружин, у конкуренції жінок змагалися: дружина куреня „Чортополохи" і дружина Пласту з Ню Йорку. В конкуренції чоловіків, крім згаданих чотирьох дружин, взяли участь дружини: куреня „Ордену Хрестоносців", куреня „Хмельниченків", Осередку СУМА з Ірвінгтону, дружина Б „Чорноморців", Пласту з Пассейку та дружина Крайової Пластової Старшини.

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що по довшій і тяжкій недузі, упокоївся в Бозі у вівторок, 8-го березня 1977 року, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і БРАТ

бл. п.

ЙОСИФ ЮЗЬВА

проживши 56 років,

народжений в с. Попівці, пов. Тернопіль, Україна.

ПАРАСТАС — в п'ятницю, 11-го березня 1977 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні, 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН — в суботу, 12-го березня 1977 р. о год. 8-ій ранку, з того ж похоронного заведення до Катедри Непорочного Зачаття ПДМ, а після Служби Божої на цвинтар на Факс Чейсі.

Горем прибиті:

дружина — ПАРАСКЕВІЯ
дочка — МАРІЯ
син — МИХАЙЛО
сестри — МАРІЯ й АННА на Сибірі
брат — ІВАН в Україні

В пам'ять нашої Дорогої і Незабутої МАТЕРІ та БАБУНІ

Михайлини Чайковської

складають на фонд Українських Студій в Гарварді слідуючі:

Д-р Теодозій, Ірина Сенківські	$150.00
Д-р Андрій, Марія Сенківські	$150.00
Мгр Ярослав з Родиною Заплітні	$100.00
Н. Н. (Ф. Н.)	$ 60.00
	$460.00

У П'ЯТНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА, БАТЬКА і ДІДУНЯ

бл. п.

Інж. ЛЕВА ШУМИЛА

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА в неділю, 13-го березня 1977року о год. 11-ій перед полуднем в каплиці Непорочного Зачаття ПДМ в Гемтремк, Міч.

Про молитви за спокій Його душі просять —

ДРУЖИНА, ДІТИ і ВНУКИ

ВИННИЧЕНКІВСЬКА КОМІСІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК у США

висловлює свій глибокий жаль з приводу смерти

бл. п.

ОЛЕКСИ ДМИТРОВИЧА МЕЛЬНИЧЕНКА

В особі Покійного, Винниченківська Комісія, втратила свого великого прихильника, постійного жертводавця, члена основоположника Фонду Винниченка при УВАН. Відійшов від нас прикладний громадянин-патріот, глибоко чулий до культурних і наукових справ української громади в Америці, трудівник і поет з народу, автор збірки „Від щирого серця".

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

ВИННИЧЕНКІВСЬКА КОМІСІЯ УВАН

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. **Осипа Зеновія Стефанишина**

склали на такі цілі:

ЦЕРКВА В ПОТРЕБІ —

п-тво Б. і М. Смішкевич	$20.00
п-тво В. і Ю. Бойчук	$25.00
п-ні Ю. Черник	$25.00
п-тво В. і З. Мартинець	$10.00
п-тво Д. і С. Шпак	$20.00
п-тво Ю. і М. Кордуба	$10.00
Разом	$110.00

УКР. КАТ. ЦЕРКВА СВЯТОЇ ТРІЙЦІ в Кергонксоні, Н. Й.

п-тво І. і Б. Чуми	$20.00
п-ні С. Косміна	$20.00
п-ні К. Скорець	$40.00
п-тво М. і Н. Пазій	$30.00
п-ні Т. Якимів	$10.00
п-тво В. і Е. Реннер	$10.00
п-тво Ярослав і Ольга Салук	$20.00
Разом	$150.00

МУЗЕЙ СУА в Ню Йорку

п-тво Я. і О. Площанські	$10.00
п-тво Ю. і М. Руськевич	$20.00
п-тво М. і А. Келер	$20.00
Разом	$50.00

КОМІТЕТ ОБОРОНИ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА у Філядельфії

п-тво О. і В. Швед	$10.00
п-тво Р. і М. Швед	$20.00
п-тво О. і Т. Віва	10.00
п-ні М. Савоцька	$25.00
п-ні Л. Кучерська	25.00
п-тво Т. і М. Угорчак	$20.00
Разом	$110.00

РІДНА ШКОЛА у Філядельфії

п-тво В. і С. Шпирка	$20.00
Загальна сума	$440.00

Найвищий Суд надав вдівцям рівні права із вдовами щодо пенсій

Вашінгтон. — Найвищий Суд ЗСА в середу, 2-го березня, 5-ма голосами проти 4-ох вирішив, що відтепер вдівці не мусять доказувати адміністрації Соціяльного Забезпечення, що вони були фінансово залежні від їхніх дружин протягом часу, коли їхні жінки ще жили і платили податки Соціяльного Забезпечення, щоб тепер одержувати пенсії цього Забезпечення. Найвищий Суд мотивував своє рішення тим, що дотеперішній закон є неконституційний, бо тоді, коли вдови не мусять доказувати фінансової залежности, то вдівці мусили. Конкретно, Суд видав своє рішення в справі Леона Голдфарба з Квінсу, Н.Й., вдівця, який працював для федерального уряду і тому не платив податків Соціяльного Забезпечення, але тепер зажадав пенсії, покликаючись на те, що його покійна дружина платила ті податки протягом 25 років. Однак, рішення Найвищого Суду тепер стосуватиметься всіх вдівців, а також може відкрити можливість, що чоловіки на емеритурі зможуть одержувати частинні пенсії Соціяльного Забезпечення ще за життя їхніх жінок.

Увага! Кіностудія Ярослава Кулинича

повідомляє, що висвітлення ПРЕМ'ЄРИ ФІЛЬМУ

ДОЛЯ НАРОДІВ „Пізнай 5 континентів"

перенесений ві суботи, 12 березня і неділі, 13 березня.

Фільм буде показаний в Українському Народному Домі в Ню Йорку, в суботу, 19-го березня 1977 р. о год. 7-ій вечора і в неділю, 20-го березня, год. 2-га, 4:30 і 7-ма вечора.

Повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що 7-го березня 1977 р. відійшов у Вічність в Ню Йорку, проживши 90 років наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

бл. п.

СТЕФАН ГАНЧАРИК

б. старшина Австрійської і Української Армій.

ПАНАХИДА — в четвер, 10-го березня 1977 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 11-го березня 1977 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Fair Lawn, N.J.

Горем прибиті:

Рідня в Україні
і дальша Родина в ЗСА і Канаді

ПЕРЕДПЛАТНИКІВ КНИЖКИ

Марії Лівицької „НА ГРАНІ ДВОХ ЕПОХ"

які ще не одержали свого примірника, а за цей час змінили свою адресу, просимо подати нову на таку адресу:

N. Cholodny
296 Woodworth Ave., Yonkers, N.Y. 10701

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстарішою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового сьогодні дня!

Товариство за Патріярхальний Устрій Української Помісної Католицької Церкви — Відділ у Філядельфії, Па.

влаштовує

в пошану Блаженнішого Патріярха Йосифа СВЯТОЧНУ ЮВІЛЕЙНУ АКАДЕМІЮ

з нагоди 60-ліття Його Священства і 85-ліття Його Благословенного життя.

В Академії участь беруть:

Філядельфійський чоловічий хор „ПРОМЕТЕЙ" - диригент Проф. МИХАЙЛО ДЛЯБОГА, Проф. д-р ЛЕОНІД РУДНИЦЬКИЙ, солістка Міської Опери Ню Йорку МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІЙЧУК, піаністка ІРИНА ПЕЛЕХ, декляматорка НАТАЛКА КОВАЛИШИН.

Субота, 19-го березня 1977 р., год. 6:30 веч., заля Дівочого Гайскулу при Брод і Олні вулицях у Філядельфії.

Служба Божа в намірені Блаженнішого і Найдостойнішого Ювілята буде відслужена в Церкві Христа-Царя, в неділю, 20-го березня 1977 р. о 12 -ій год.

Програми до набуття в крамницях: Оріон, Космос, Еліта і П-ва Лукасевичів.

З далекої рідної України наспіла невимовно болюча і сумна вістка, що 7-го лютого 1977 р. відійшов від нас у Вічність, на 68-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, БРАТ і ДІДУСЬ

дипл. інж. бл. п.

КЛИМЕНТІЙ Й. РАТИЧ

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися 9-го лютого 1977 р. в Калуші, Україна.

Горем прибиті:

МИРОСЛАВА — дружина з доньками, зятем і внучкою
АНДРІЙ — брат з дружиною ЕВГЕНІЄЮ
ЄФРЕМ — брат з дружиною ДАРІЄЮ і дітьми
МЕРКУРІЙ — брат з дружиною ГІЗЕЛЕЮ і дітьми
ДАРІЯ ПЕНЦАК — сестра з сином
о. ЕВГЕН ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ — вуйко
АННА РАТИЧ — стриянка
Стриєчні і вуєчні брати, сестри та близька і дальша Родина

Повідомляємо членів Спілки Визволення України і все Українське Громадянство, що 11-го лютого 1977 року, помер несподівано, на 67-му році життя, в столиці Шотляндії Единбурзі

Проф. ІВАН Л. РАТУШНИЙ

Провідний діяч відновленої на чужині Спілки Визволення України — член Світової Ради СВУ; учасник революційно-визвольного (ОУН-б) підпілля в Україні під час німецької окупації в Другій Світовій Війні; в'язень німецького концтабору Бухенвальд; бувший член Проводу ЗЧ ОУН; основоположник Спілки Українських Вчителів у В. Британії; член Ради Союзу Українців у В. Британії.

З Його смертю український самостійницький табір втратив великого українського патріота-націоналіста, досконалого знавця підсовєтської дійсности з власного пережиття.

Похорон Покійного відбувся 15-го лютого 1977 року, при численній участі українського громадянства та шотляндських приятелів на цвинтарі Маунт Вернон в Единбурзі.

Прощав проф. І. Ратушного під час похорону п. Ярослав Кінаш, голова Українського Дому в Единбурзі, якого довголітнім членом був Покійний.

Службу Божі в церкві й на цвинтарі, в намірені Покійного провадили спільно отці о. Г. Лязієнко (УАПЦ) і о. А. Кузьма (УКЦ).

Хай чужа, але гостинна шотляндська земля, прийме Його на вічний спочинок, а пам'ять про Його благородну постать залишиться вічно серед української громади в Шотляндії і членів Спілки Визволення України.

КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ в ЕДИНБУРЗІ
ПРЕЗИДІЯ СВІТОВОЇ РАДИ СВУ

Українське Різдво в Атланті

Суботня Українська Школа в Люксомні [біля Атланти], Дж. Останній ряд, починаючи зліва — учительки: Лариса Темпел, Євгенія Йодер, Надія Дзіковська [керівничка школи], Ярослава Гайдук і Оксана Фолтин.

Атланта, Дж. (В.Боровський). — Ще 20-го червня м.р. на пікніку українців стейту Джорджія в Частейн Парку в Атланті остаточно оформлено Асоціяцію Українців Джорджії. Тоді затверджено статут і обрано Управу, до якої ввійшли: д-р Мирон Кучмак — президент, Дмитро Лозинський — віцепрезидент, Валентина Вуди — скарбник, Тереса Лозинська — заступниця скарбника, Орися Фішер — протокольна секретарка і адвокат Павло Слоньовський —кореспонденційний секретар. До Контрольної комісії обрано А. Ордвея, В. Власовича і Ю. Гайдука. Тоді й висловлено признання і подяку Організаційному комітетові за доведення справи організації українців до успішного кінця, а нова Управа приступила до своєї праці над розбудовою і продовженням розпочатої української культурно-громадської праці.

У неділю, 3-го жовтня м.р.відбувся осінній пікнік у чудовому Парку Кам'яна Гора, яка вважається однією з чудес світу, і є постійною і не абиякою атракцією для туристів, що приїжджають до Атланти.

В днях від 12-26-го грудня м.р. в Атланті влаштовано в ОМНІ-Центрі Об'єднанням Етнічних Організацій — показ різдвяних ялинок різних народів, де також красувалася і українська ялинка, що й доглянули пані Орися Фішер, Ярослава Гайдук і Лариса Темпел.

Коли говорити про дальший розвиток українського життя в Атланті і околиці, то виявилося, що тут є більше наших людей, як початково можна було цього сподіватися, які є особливо надійним потенціялом, бо це переважно люди молодого або середнього віку, з різними природними обдаруваннями і добрим освітньо-професійним вишколом, ще й добре національно освідомлені. Це стало причиною, що зацікавлені батьки самі для своїх дітей створили суботню Українську Школу, яка вже тут діє понад півтора року, а також започатковано тут організацію Відділу Союзу Українок, душею чого є Орися Фішер, хоч і в Асоціяції і в Союзі Українок є одні і ті самі особи.

Останньо, тут особливою подією стала вже друга різдвяна Свят-Вечеря, що відбулася 9-го січня ц.р., на яку незважаючи на дощову погоду, зійшлося до 125 осіб. Між ними були і не-українці, а з-посеред них представниця місцевого щоденника ,,Атланта Констітюшен'' — Джін Твайт, а з нею і редакційний фотограф. Була також і представниця Об'єднання Етнічних Організацій — Фає Маккей. До їхньої участи в великій мірі спричинилася О.Фішер. Наслідком цього кілька днів пізніше у згаданому щоденнику появився дуже добре написаний допис п.з.: ,,Різдво в Січні'' і досить докладна інформація про українські різдвяні страви п.з.: ,,Українці подають свої старокрайові страви''. При цьому було поміщено три світлини з цієї імпрези, одна з них була кольорова,на якій три українські дівчинки гасять свічку на різдвяному калачі. Цим разом цей щоденник дав українцям майже дві сторінки, що треба вважати визначним досягненням цієї імпрези, коли мати на увазі справу освідомлення населення Джорджії про українців.

Саму імпрезу в просторій і відповідно удекорованій залі розпочав теплим словом привіту президент АУД — д-р І.Кучмак, а проводив нею вміло віцепрезидент Д.Лозинський, який також представив гостей. Страви за українським різдвяним звичаєм були приготовані пильним і амбітним нашим жіноцтвом, а одяг обслуги переважно був прикрашений вишивками, зокрема діти з Української Школи.

Молитву по-українськи мав автор цих рядків, а по-англійськи — студент Богословія Ерни Вуди, син українки. Адвокат П. Слоньовський вміло пояснив англійською мовою особливості українського Різдва. Особливою атракцією цього вечора був хоровий виступ дітей з Української Школи, біля яких недаремно попрацювали їхні добрі і дбайливі матері-вчительки. По них перший раз проспівав кілька колядок імпровізований хор дорослих, в якому не бракувало добрих колишніх хористів. Акомпаньювали на піяно дітям Марта Кравців-Барабаш з Торонта, а дорослим Оля Кордуба. Обидва хори публіка рясно оплескала. І цим хорам треба побажати дальших успіхів. Вони добре пригодяться українській громаді в Джорджії.

Окрім уже згаданих у цьому дописі і тих осіб,що під світлиною, багато попрацювали ще біля приготовлення різдвяних страв і взагалі цієї імпрези: Уляна Колінс, Джоан Слоньовська, Олександра Боровська, Люба Кучмак, Дарія Александер, Ніна Мацьків, Яніна Ордвей, Ольга Хортик і інші.

Ця різдвяна імпреза була особливим спільним здобутком. Коли в ній і могли бути якісь недотягнення, то їх завше можна направити в дальшій праці. Тут треба висловити признання тим, що спричинилися до успіху цієї імпрези і побажати АУД дальших Божих благословень у цій важливій, потрібній і корисній праці на славу Божу та на добро Америки і України. Ми все мусимо пам'ятати, що в нашій праці не йдеться у першу чергу про кожного з нас, а про спільне добро нашої народної справи і Америки, а ми маємо чудову можливість і добру нагоду себе в цьому проявити.

ЕВРОПЕЙСЬКІ ПАРТНЕРИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

намір ввести ,,твердішу'' лінію в своїх зносинах з СССР, то хто буде його в цьому підтримувати у Західній Европі? Тут далі бояться ,,дратувати'' Москву, а тому запопадливо чіпляються за різні вислови американських політиків, що, мовляв, політика співіснування з СССР далі буде продовжуватися. З цього, із слабости Заходу, користає Москва, щоб укрити свої власні труднощі. Можливо, що через цю слабість Заходу, Москва знову виграє в черговому етапі міжнародної політики.

Нинішнє наставлення західньоевропейської політики яскраво виявило себе у питанні дисидентів. Президент Картер звернувся листовно до Сахарова, прийняв Буковського, заявив, що буде далі дбати про справу людських прав в цілому світі, а також в комуністичному бльоці. Це вперше, коли так заговорив президент ЗСА, а з ним й інші американські політики. Така постава безумовно непокоїть Москву, заохочує опозиційні рухи в усіх державах комуністичного бльоку, а значить послаблює цей бльок. Як до цього поставилася Европа? Французький президент Жіскар не прийняв Амальрика, відмовився прийняти Амальрика і канцлер Німеччини Шмідт. Інші уряди, як англійський чи італійський, здобулися лише на якісь слабеньки заяви, і то у відношенні до малої Чехо-Словаччини, а не ,,потужного'' СССР. ,,Обережної'' критики щодо постави Картера допустився і канадський прем'єр Трудо. А західньоевропейська преса (правда, не вся) просто ,,перелякалася'' і почала писати про те, що постава президента Картера може захитати ,,відпруження'', або, що це може пошкодити (з цього сміються самі дисиденти, а напевно теж і кагебісти в Москві) переслідуваним дисидентам в СССР. Це звучить парадоксально, але виходить, що найбільш сміливими в справі оборони дисидентів виявили себе т.зв. ,,еврокомуністи''.

Ну, а що сталося б, якби президент Картер почав стосувати якісь торговельні чи дипломатичні санкції супроти СССР?. Чи не осудили б такої політики держави Західньої Европи і чи не почали б запевняти Москву, що вони в цьому вини не поносять та бажають і надалі поглиблювати ,,відпруження'' з Москвою? Нічого неможливого на цьому грішному світі немає. Жіскар уже готується приймати у Франції Брежнєва, а канцлер Шмідт з занепокоєнням ствержує, що Брежнєв не спішиться із своєю візитою (заповідженою ще раніше) до Західньої Німеччини.

Перша легенька спроба протиставитися Москві і її диктатам з боку президента Картера вже ,,налякала'' весь світ. Цей світ не розуміє, що Москві треба добре ,,давати по носі'', а тоді вона йде у відступ. Це той спосіб у міжнародних відносинах, який стосує постійно сама Москва. А тому вона й рахується лише з тими, які не бояться поступати так, як і вона.

Але — що, властиво, сталося? Та ж почали говорити лише про людські права, до шанування яких зобов'язалася Москва в Гельсінках. І почали говорити головним чином про російських, а менше про українських чи інших дисидентів у Совєтському Союзі. Мусимо пам'ятати, що українська справа ще далеко не стоїть в такій площині, на яку заслуговує рух українських ,,дисидентів'' на чолі з Валентином Морозом. Але що сталося б, якби почали ставити справу російсько-совєтського імперіялізму, справу справжнього національно-державного визволення України й інших неросійських країн СССР? Чи не закричали б тоді ,,гуманісти'' і прихильники політики відпруження на Заході, що це таки справді ,,внутрішня справа'' СССР, до якої втручатися не вільно. А що ж тоді з Анголею, з В'єтнамом, з Чехо-Словаччиною чи Угорщиною в 1956 році?

Такий то світ!

ШЕВЧЕНКО І СУЧАСНІСТЬ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

минулого віку, але з сучасною проблематикою стали зручною формою для пропаганди ідей нового руху. У такій критиці й публіцистиці наявний підтекст, який прямо говорить про болючі питання і проблеми нашого часу. Таким способом і Шевченко залучається до боротьби, як наш сучасник.

Про безсмертя Шевченка писав Євген Сверстюк. Згадавши перевезення тіла поета з Петербургу в Україну Сверстюк писав, що ,,у дивовижному тріумфальному травневому поході'' Шевченко ,,знову ожив''. ,,З участю самого народу поет повернувся на Україну. Щоб під приводом поховання труни Шевченкової заснувати біля Канева першу національну святиню...Народна леґенда про те, що ,,наш Тарас не вмер, а тільки но прикинувся мертвим'' — це правда на рівні всієї поезії Шевченка...''

До Києва вносили труну Шевченка студенти київського університету. І мабуть тому, серед студентів цього ж таки київського університету в наші дні виникла ідея збиратися біля пам'ятника Шевченкові 22-го травня. Приходять і радяться з ним і говорять до нього, як до живого:

> Тарасе, батьку, підніми чоло,
> Поглянь на свою
> неньку Україну...

Так починається вірш, якого прочитав Анатолій Лупиніс біля пам'ятника Шевченкові 22-го травня 1971 року. Чому приходять тепер до пам'ятника Шевченка — на це питання можна знайти відповідь з поезії Ліни Костенко:

> Кобзарю!
> Знов
> до тебе я приходжу,
> бо ти для мене совість і закон.

Такі заяви не лишилися пустими словами. Орієнтація на Шевченка, як на ідеал і зразок поета на службі народові, знайшла своє виявлення у змісті і в духові поезії ,,шестидесятників''. Революція в поезії виявилася у творчому освоєнні і виявленні ,,Шевченкового начала'', як означив це Іван Дзюба. Своє призначення, як літературний критик, він бачив саме в цьому: оживити і прищепити це ,,Шевченкове начало'' сучасній українській поезії. І він, як дбайливий садівник, підтримував і вирощував це ,,Шевченкове начало'' у творчості ,,шестидесятників''.

На вечорі в першу річницю смерти Василя Симоненка Іван Дзюба говорив: ,,Василь Симоненко став поетом не тоді, коли написав свої перші вірші, а тоді коли на повен голос заговорив про найбільші болі свого народу. Так він опинився в центрі важливих процесів, що охопили нашу молоду літературу, твердо став серед тієї групи літературної молоді, що відроджує Шевченкове начало, його велике звертання до мертвих, і живих, і ненароджених земляків своїх: продовжене Франковим ,,народе мій, замучений розбитий...'', продовжене Лесею Українкою, так гостро і по-новому голошене в 20-ті роки і так трагічно обірване в роки 30-ті. Тепер, на наших очах те, що так послідовно й люто вирубувалося і топталося — тепер -- ,,знову оживає і сміється знову''. ,,В ній і Василева частка. Ось у чому причина його успіху та його зростаючої слави. Своїм побратимам по перу Василь Симоненко заповів вірність отій великій Шевченківській традиції нашої літератури''.

В цьому була й заслуга Івана Дзюби, як літературного критика. Уся вона пройнята ,,Шевченковим началом'', натхнена духом Тараса. І свою книгу, ,,Інтернаціоналізм чи русифікація'', яка, мовляв, написана з марксистських позицій, він закінчив вимогою свободи обговорення національного питання і справедливого забезпечення національних прав України. ,,Тоді не треба буде стежити за кожним українським словом, кожною українською душею, не треба буде витрачати колосальні суми й кошти на пильнування, ,,пресечения'', ,,искоренения''...І не доведеться запаковувати в кагебістські ,,ізолятори'' людей, уся ,,вина'' яких у тім, що вони люблять Україну синівською любов'ю і тривожаться її долею, людей, які мають право сказати про себе словами Шевченка:

> Ми просто йшли; у нас нема
> зерна неправди за собою.

Як свідчить Леонід Плющ, ,,виступ Івана Дзюби на вечорі пам'яті Симоненка, виступ у кінотеатрі Україна проти арештів в Україні, розголосили широко його ім'я, як мужнього борця за свій народ, за демократизацію України. Але символом нової України Дзюба став після того, як написав книжку ,,Інтернаціоналізм чи русифікація?'' І ця книга лежала у кожного українського патріота поруч з ,,Кобзарем''.

У статтях про Шевченка Іван Дзюба відтворює справжній духовний образ Поета з його словом любови до України, словом ненависти до ворогів і словом гніву проти перевертнів і зрадників свого народу. У підтексті цих статтей завжди чується актуальність Шевченка для нашого часу. Його шевченкознавчі статті знаменують собою нове загострення боротьби за Шевченка. Це, зокрема, виявилось в його літературно-критичній статті про образ Шевченка в українській совєтській літературі, де образ Поета пристосовано до офіційної ідеології і політики партії.

Шестидесяті і семидесяті роки характерні в цьому відношенні страхом пануючого режиму перед Шевченком та його ідейними послідовниками в нашому часі. Причина цього страху ясна. Як висловився Вячеслав Чорновіл у ,,Слові про Кобзаря'', його ,,сокира'' адресувалася не лише сучасним Шевченкові кріпосникам, а й ,,розпинателям народним, грядущим тиранам''. І тому боротьба за Шевченка з боку пануючого режиму перетворилася тепер на боротьбу з Шевченком та його духовними послідовниками шляхом терору. У боротьбі за Шевченка сучасні розпинателі народу потерпіли поразку. Шевченко і сьогодні являється символом України і прапором боротьби за її незалежність і свободу!

ПОШУКУЮ
Петра Зарицького
з села Сновидів, пов. Бучач, Україна. Правдоподібно живе в Америці. Прошу зголоситися на адресу:
МИХАЙЛО МУЗИКА
180 Redgrove Dr.
Weston, Ontario, Canada
M9R 3V9
Прошу другі українські газети передрукувати.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 13-го БЕРЕЗНЯ 1977 Р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. апп. Петра і Павла 102 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі церкви св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. Просимо всіх урядовців Клівлендської Округи прибути на ці збори. — І. Попович, пред., І. Жгута, кас., М. Кавка, секр., М. Бобечко, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи"
ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,
ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ
ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.
ОКРЕМИХ ЛИСТІВ В ТІЙ СПРАВІ НЕ БУДЕТЬСЯ ВІДПИСУВАТИ.

ТАРАЗАН, Ч. 7717— Тарзан представляється

Що це за хитрощі, пане?... Як Ви можете бути нашим приятелем!?...
Я називаюсь Тарзан!... Бачив як Ель Шімаль атакував і здобув форт!..
Переодягнувся в одяг вбитого арава, щоб мати змогу допомогти Вам і Вашим воякам!
Але арабів багато більше від нас!
Незадовго всі, крім кількох вартових, заснуть!... Тоді...